

Veto

nummer 1

16 augustus 1999

jaargang 26 - 1999-2000

afgite : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus)

België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

Martrock en zijn kleine broertjes

p. 7 en 10

Proffen tegen ekstremerechts

p. 8-9

Veto cartoonist publiceert album

p. 16

redactioneel

Nooit tevoren heeft Veto de kans gehad om zich zo persoonlijk bij de studenten aan te melden als dit jaar. De kotkit zorgt ervoor dat we meteen naambekendheid kunnen verwerven bij de eerstejaars van de KU Leuven en de Leuvense hogescholen. Het is dan ook niet meer dan terecht dat we eerst hen in dit redactioneel welkom heten en hen voortreffelijke jaren in Leuven toewensen. Welkom in Leuven en proficiat dat u gekozen heeft voor de Katholieke Hogeschool Leuven, Groep T of de KU Leuven. Je houdt waarschijnlijk van kwalitatief onderwijs. Zoniet, dan ben je toch tenminste een goede katoliek.

Alle eerstejaars die deze Veto in handen krijgen, hebben zich waarschijnlijk kort voordien ingeschreven in de studierichting van hun keuze. Het is goed om te beseffen dat dit geen evidentie is. Ten eerste is er de kostprijs van het hoger onderwijs. Studeren is niet goedkoop, alle studiebeurzen ten spijt. Het studiebeurzenstelsel staat nog altijd niet op punt. Vandaar dat de studentenbeweging al jarenlang pleit voor een studietoeloo. Het zou de student onafhankelijker maken van de universiteit en van zijn thuissituatie. Bovendien hebben we het dan nog alleen maar gehad over de gewone inschrijvingen. Pas ingeschreven die over vier of vijf jaar een voortgezette opleiding (VAO) willen volgen, zullen daar misschien enkele honderdduizenden voor mogen neertellen.

Ten tweede zijn er de toelatingsproeven in een aantal fakulteiten. Wie zich ingeschreven heeft in de richtingen Toegepaste Wetenschappen, Geneeskunde of Tandheelkunde, heeft met succes een van deze proeven doorlopen. De toelatingsproef blijft sterk omstrede. Uit een recente studie van de Gentse professor De Maeseneer blijkt dat de huidige toelatingspolitiek binnen twaalf à vijftien jaar tot een artsentekort zou leiden. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) pleit al jaren tegen die bindende toelatingsproef, ondermeer omdat ze onvermijdelijk een aantal studenten uitsluit die het wel gehaald zouden hebben maar bijvoorbeeld gewoon minder goed voorbereid waren. Het is koffiedik kijken wat dit in de toekomst zal geven. Een tijdje van de sluijer kan misschien al opgelicht worden. Kersvers Vlaams minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten, heeft zich zowel voor als na de verkiezingen niet echt een voorstander van dergelijke proeven getoond.

Ten derde is er nog een probleem waar de doorsnee Belgische student niet meteen bij stilstaat. Als je stond aan te schuiven in de lange rij op de universiteitshallen of elders, heb je misschien buitenlandse studenten opgemerkt. Beseff dan dat voor diegenen die niet in de Europese Unie wonen en

die in hun land van herkomst amper kansen hebben om te studeren, een 'normale' inschrijving ook hier niet vanzelfsprekend is. Wanneer bijvoorbeeld een Nigeriaanse student toegelaten wordt aan de universiteit, krijgt die recht op verblijf in België gedurende zijn studietijd. Maar voor hij hier onderwijs kan genieten, kijkt hij op tegen heel wat hindernissen.

Om te beginnen is de mogelijkheid tot toegang tot het onderwijs beperkt tot het hoger onderwijs. Kinderen uit het buitenland, bijvoorbeeld vluchtelingen, die hier lager onderwijs volgen, hebben geen recht op verblijf in ons land. Verder eist de overheid dat de aanvraag vanuit het land van herkomst wordt ingediend. Een streep door de rekening van vluchtelingen ofte studenten "zonder papieren". Het toegestane verblijf is ook strikt beperkt tot maximum de duur van de studies. Maar ook de hogere onderwijsinstelling moet hen nog aanvaarden. Daar wordt meestal de voorwaarde gesteld dat die jongeren reeds over een diploma beschikken dat toegang geeft tot hoger onderwijs en dat zij een voldoende kennis van het Nederlands hebben.

Demokratisering van het onderwijs, ook en vooral naar de zwakkeren in onze samenleving toe, is een van de basisbeginselen van Loko. Het is dus ook de taak van Veto hierover te berichten. In een democratie is een kritische en onafhankelijke pers een noodzakelijk werktuig. Een werktuig dat genuanceerde en onderbouwde informatie aanbiedt maar tevens de zaken kritisch onder de loep neemt.

Door die twintigduizend frank neer te tellen in de Hallen of op een ander secretariaat, ben je niet alleen ingeschreven om eksamens te doen aan deze universiteit en na x aantal jaren met een diploma aan de haal te gaan. Student-zijn geef je meer mogelijkheden dan alleen maar dat. De onafhankelijkheid, die je vroeger wellicht minder had, laat je toe om je op je eigen manier te ontwikkelen. De student(e) moet zich bewust zijn van de maatschappij rond de universiteitsgebouwen. Zijn of haar bevoorrechte positie ontslaat hem niet van een verantwoordelijkheid tegenover de gemeenschap. Integendeel, sommigen van jullie hebben al mee gekozen voor de huidige parlementen, anderen nog niet, maar maatschappelijk bewustzijn is iets dat niemand vreemd mag zijn. En dat bewustzijn is geen goddelijke ingeving maar een kritisch volgen van het maatschappelijk gebeuren.

Leuven is als studentenstad een gedroomde omgeving om met mensen in contact te komen, je horizon te verruimen en een eigen mening te vormen. Deze kans is te mooi om ze onbenut voorbij te laten gaan.

Een uitvoerig artikel over de Kotkit vind je op pagina 2.

De KU Leuven komt met een eigen welkomstpakket

Kotkit arewell Student Welcome Pack. Hello Kotkit. Studentenvoorzieningen ging op zoek naar een prettig alternatief voor de wegwerpprodukten die je de vorige jaren in je welkomstzakje vond. Het resultaat is de Kotkit, een duurzame gids voor eerstekenners.

Let wel, de nieuwe Kotkit is er dus enkel voor eerstejaars — voor die van de hogescholen en de universiteit. Anders zou het een dure grap worden, aangezien ze bij Studentenvoorzieningen bewust het commerciële circuit hebben willen ontwijken. Griet Peeraer van het Sic (Sensibiliserings- en Informatiecentrum Milieu & Mobiliteit): "Waarschijnlijk zullen we in de komende jaren onze Kotkit ook aanvullen met commerciële producten. Maar dan alleen op voorwaarde dat ze beantwoorden aan onze hoofdvereiste: duurzaamheid. Anders schiet de nieuwe tas haar doel voorbij." Het grote woord dat Griet Peeraer meermaals in de mond neemt, is *duurzaamheid*. Want dat is nu net het verschil met het alomtebekende Student Welcome Pack. Griet Peeraer: "Een di-

ploma halen wil zeggen dat je op langere termijn denkt. Je studeert nu om later datgene te kunnen doen waar je goed in bent. Hetzelfde moet ook gelden voor de Kotkit: we willen af van die tassen waarvan je de halve inhoud al meteen kan wegwerpen, en van de kortingsbonnen en plasticen verpakkingen die je er onmiddellijk uitgooit. De KU Leuven moet haar studenten niet alleen begeleiden bij hun cursussen, maar hen ook bewust maken van andere dingen, zoals het milieu bijvoorbeeld. Alle informatie die via de Kotkit wordt verspreid, staat op dingen die je kan blijven gebruiken. En voor de rest is het gewoon een handige wegwijzer voor eerstekenners."

Doelgroep

Ook met de doelgroep wordt beter rekening gehouden. In het Student Welcome Pack zaten spullen die helemaal niet representatief waren voor studenten, zoals scheermesjes of maandverband (die dan nog eens op seksistische wijze werden verdeeld, alsof jongens niets met maandverband kunnen aanvangen). Bedrijven mo-

gen in de toekomst dus nog enkel producten promoten via de Kotkit als die producten ook effectief met de leefwereld van de studenten te maken hebben.

Een greep dan uit de fameuze Kotkit. Ten eerste is er het kaartspel van Studentenvoorzieningen. Op de jokerkaarten worden de verschillende diensten van Studentenvoorzieningen voorgesteld, inclusief adres en slogan: "Voor je mug een olifant wordt" bijvoorbeeld, van de Sociale Dienst, of "Reizen in eigen land" van Pangaea. Al even nuttig voor eerstekenners is het stadsplan, waar alle fiets- en busroutes staan op uitgestippeld. En in Veloscoop kan je alles lezen over fietsen, fietsveiligheid, fietswetgeving, fietsdiefstal, enzovoort. Verder nog een pen en een vork, respectievelijk van Acco en Alma, die beide tot in der eeuwigheid bruikbaar zijn, en een afvalsorteergids, een kaarsje van de Universitaire Parochie, een Veto, vijf kotkitkortingen, Win-ee-Go-Pass, het Lokovademecum en biologische koffie.

De universiteitsstudenten krijgen ook

nog een agenda en een klembord van Ludit (het Leuvense Universitair Dienstencentrum voor Informatika en Telematika). Het bord is tegelijkertijd een muismat, reclame dus die je ook nog eens kan gebruiken. Dat enkel de universiteitsstudenten dit klembord krijgen, is omdat Ludit nu eenmaal ook alleen voor hen toegankelijk is. De mensen van de Katholieke Hogeschool Leuven moeten echter niet treuren want zij krijgen een pingpongbal in de plaats. De Kotkit zelf is een juten tas van Fair Trade en werd op verantwoorde wijze gefabriceerd door een coöperatieve ergens in Bangladesh.

Studentenvoorzieningen zal ook na de Kotkit blijven recuperen. Zelfs op feestjes is er geen ontkomen meer aan: op negenentwintig september organiseren zij een openluchtfuif in het Van Dalekollege met gratis toegang en herbruikbare drinkbekers.

Joke Bellen

column

Persiflage

Is er in vier eeuwen niets veranderd? Keizer Karel, niet van enig despotisme gespeend, kondigde destijds een edikt af dat de boodschapper die hem ooit zou komen te vertellen dat zijn paard gestorven was, zou terechtgesteld worden. Als in onze dagen een politicus in een slecht daglicht komt te staan, is het de schuld van de pers. Als het met het edele boerenbedrijf niet goed gaat, is het de schuld van de pers. Als een of andere voetbalploeg verduiveld slecht speelt, is het de schuld van de pers. Zelfs als een bezopen chauffeur een fatale elandtest aflegt in een Parijse tunnel, is dat de schuld van de pers. Wat voor schadelijke parasieten zijn dat wel niet, die journalisten, dat zij de val van ministers veroorzaken, de dood van gekroonde hoofden op hun geweten hebben en de golvende groene velden van de Vlaamse landbouw kaalvreten? Zou niet elke rechtgeaarde maatschappij hen uitroeien, vierendelen, opknopen aan de hoogste ra?

Maar neen, niet zo de onze. Minister-abelen verwennen hen met persconferenties waarop de champagne rijkelijk vloeit en de arme boeren trakteren hen op een festijn van eieren. Zelfs de politie, van nature de grootste vijand van de rebelse journalist en altijd goed voor wat klappen links of rechts, durft vaak niet tot het uiterste te gaan. Neem nu bijvoorbeeld de laatste boerenbetoging. Niet iedereen was zo laf om de pers ongestoord zijn besmeurende werk te laten doen. Enkele rechtshapen boeren namen het op voor altaar en haard en begonnen de zondaars te stengelen. Een verongelukkig journalist waagde het om verhaal te gaan halen bij de politie. En wat zei de Brusselse commissaris zowaar? Dat men zou ingegrepen hebben! Als er maar iemand met de dood bedreigd zou worden! Wat een geruststelling moet het zijn voor het journalisten om te weten dat men nog niet helemaal vogelvrij is verklaard.

Vanwaar deze pervers lakse houding tegenover het ras der journalisten? Zou het kunnen zijn omdat zij macht hebben? Het is zoals met de pluggers in de muziekindustrie. Ze sturen een hoop singles met recht op retour naar de kleinhandel, deze

plaatst een risikoloze bestelling en daarvoor stijgt het nummer in de hitparade. Gevolg: meer bestellingen. Met journalisten is het net zo gesteld. Ze berichten over wat nieuws is maar evengoed wordt nieuws datgene waarover ze berichten. En welke politicus, of wie dan ook — als hij maar tuk is op het promoten van zichzelf — zou daar niet voor vallen? Al moest hij er hoogst persoonlijk Will Tura voor coveren.

Het spreekt voor zich dat de journalist op die manier mee zijn eigen put delft. Eenmaal iets of iemand op de voorpagina gebracht, is er geen houden meer aan. Dan wil het publiek steeds meer en meer en meer. En zij die op dat ogenblik aan de top van de hitparade staan keren met de glimlach de rollen om. Nu hebben zij niet langer de pers nodig maar de pers hen. En dan nemen zij zich heilig voor het adagium van ene ex-premier te volgen: "Gij zult de laatste zijn die het weet."

Maar o, naïviteit. Hoe zou men het voor elkaar krijgen de goegemeente op de hoogte te brengen vóór de pers? Wanneer de pers net het doorgeefluik is. Nee, nee, hier is duidelijk een foute gedachtengang gevolgd. Het probleem is niet zozeer de onwil om informatie door te spelen, maar de koketterie om 'hard to get' te spelen. Eindelijk heeft men de persmusketieren waar men ze hebben wou: op hun blote knieën, smekend om een scoop. En als de journalist toch wat te hard van stapel loopt in zijn jacht op nieuws? Wel, dan kan men nog altijd doen zoals met hoofdredakteur De Moor van Knack: de Gerechtelijke erachteraan sturen, hem arresteren en beroven van zijn papieren en hopen dat er geen haan naar kraait. En wanneer iemand protesteert, wel dan kan men nog altijd zeggen dat het zijn eigen schuld was.

Overigens wist de boodschapper van keizer Karel zich prima te redden. Hij stormde des keizers vertrek binnen roepende: "Sire, sire, uw paard!" De keizer, ontzet, riep uit: "Wat? Is het dood?", waarop de slimme man antwoordde: "Ja sire, als u nu iemand wil laten terechtstellen, zal het toch uzelf moeten zijn."

Peter

Van Dale fuift milieuvriendelijk

Je krijgt niet alle dagen de kans om te fuiven op een of andere universitaire site. Daarom grijp je beter je kans op woensdag 29 september. Dan organiseert de universitaire Dienst voor Studentenvoorzieningen samen met de Sociale Raad van de studenten een heuse TD op de binnenkoer van het Van Dalekollege aan de Naamsestraat. De reden voor dit uniek evenement is de werking van beide organisaties voorstellen op laagdrempelige wijze. Tussen pot en pint als het ware.

Maar deze fuif is in meer dan één opzicht bijzonder. (Zou Veto er anders een kadertje aan wijden?) De drank zal verkocht worden aan de zeer democratische (aha) prijs van 30 BEF. Dat is op zich al mooi maar helemaal te gek wordt het natuurlijk als die drank in herbruikbare drinkbekers geschonken wordt. Als het eventjes kan moet dat maar een nieuwe rage, trend, hype of wawe worden. Bovendien zijn er exotische hapjes voorzien om al die drank mee door te spoelen.

Het geheel wordt muzikaal afgewerkt met een verrassingsoptreden, waarna de DJ's er een draai mogen aan geven. En de uitsmijter hebben we zoals dat past tot het laatst bewaard: de inkom is helemaal gratis.

(pm)

Niet langer op krot in Leuven

Twee jaar geleden getuigden we van de geboorte van het kamerdekreet. Voortaan zou een argeloze student niet langer door gewiekste kotbazen in de luren gelegd kunnen worden: een reeks duidelijk omschreven normen voorzorg dat elke kamer die aan een student verhuurd werd, een maximum aan veiligheid en een minimumbasis aan comfort behoorde te herbergen. Vanaf september 1999 start de eigenlijke toepassing van het dekreet. Desalniettemin blijft er nog heel wat werk voor de boeg.

Wat voorafging. Bijna een jaar geleden, op één september 1998, trad het 'dekreet van vier februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor (studenten-) kamers' — kortweg 'het kamerdekreet' — in werking. Dat dekreet voorzorg dat vanaf één september van dit jaar alle studentenkamers, met uitzondering van de door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde kamers van universiteiten en hogescholen, moesten voldoen aan een aantal welomschreven normen. Normen die ervoor willen zorgen dat studenten-huurders niet langer onveilige of onhygiënische kamers betrekken, maar een maximum aan veiligheid en een minimumbasis aan comfort zouden krijgen voor hun geld.

Afhankelijk van de ouderdom van hun huizen kunnen de eigenaars van studentenhuizen vanaf één september 1999 en vanaf dezelfde datum in 2002 en 2007 een conformiteitsattest aanvragen bij de stad. Deze spreiding is afhankelijk van de ouderdom van het studentenhuis in kwestie (respectievelijk voor huizen gebouwd vóór 1919, vóór 1946 en vóór 1962). Na, en op basis van een controle wordt vervolgens beslist of het attest wordt toegekend.

In tijden als deze heerste de verwachting dan ook dat het verloop van de kotenverhuur, en het geld dat voor een kamer maandelijks op tafel moet gelegd worden, door de invoering van het dekreet zou beïnvloed worden. Maar dat lijkt allemaal nogal mee te vallen, aldus Jos De Winter van de Huisvestingsdienst van de KU Leuven: "Er zijn geen noemenswaardige verschillen in het verloop van de kamerverhuur. Wat we wel merken is dat er enorm gewerkt wordt aan huizen, en dat studenten daar tijdens de afgelopen vakantiemaanden soms wel door gehinderd werden. We zien ook dat nogal wat huizen van eigenaar veranderen, omdat men liever verkoopt dan te investeren." Alhoewel het nog een beetje vroeg is om daaruit conclusies te trekken, lijken ook de huurprijzen niet meteen de pan uit te swingen. De Winter: "Ik denk niet dat er sprake is van een echte stijging. Door het overschot aan kamers is er nog steeds sprake van een ontspannen markt. Het dekreet is er dus op een gunstig moment gekomen, zodat de prijzen nog redelijk meevallen. Toch hebben we de voorbije jaren nogal wat sprongen in de prijzen gekend."

Determinanten

Een belangrijke passage uit het kamerdekreet stipuleert de invoering van richtuurprijzen vanaf één december van dit jaar. Bepaald op basis van de kwaliteit, de oppervlakte, de voorzieningen en de lokatie

van de kamer en de woning, wordt deze prijs vermeld op het verlenende conformiteitsattest. Op een 'goede' manier uitgevoerd, is dit een belangrijke stap in de juiste richting. Maar zo'n procedure is voorlopig gemakkelijker gezegd dan gedaan. Op dit ogenblik lijkt men in deze materie — waar-

omtrent de studentenvertegenwoordiging al geruime tijd eisen stelt — nog nergens te staan. En er is dan ook weinig hoop dat de richtuurprijs er tegen de voorziene datum zal zijn. Bovendien wordt her en der geresseerd dat de richtuurprijs tegelijk prijsstijgingen tot gevolg zal hebben.

Maar dat is niet alles. De vraag die zich stelt is hoe men concreet tot de berekening van een richtuurprijs komt. Het conformiteits-

teitsattest geldt voor een periode van tien jaar, de erop vermelde richtuurprijs moet bijgevolg even lang meegaan. Men kan deze huurprijs indexeren om hem over een termijn van meerdere jaren actueel te laten zijn, maar dat is de vraag niet. De determinanten die anno 1999 de huurprijzen bepalen kunnen relatief eenvoudig achterhaald worden. De vraag is welke de determinanten in de huurprijs over pakweg vijf jaar zullen zijn. Een voorbeeld: op dit ogenblik is een internetaansluiting wellicht een determinante in de huurprijs; in 1999 heeft dat dus een prijsonderscheid tot gevolg. Het

is denkbaar dat binnen een vijftal jaar slechts een minderheid aan kamers zo'n aansluiting niet heeft. En dan is dat comfort géén determinante meer in de prijs. De opdracht in de zoektocht naar richtuurprijzen is dus een huzarenstukje in: in 1999 moet men determinanten zoeken én vinden die tien jaar meegaan.

Een ander heikel punt is het vooralsnog ontbreken van een juridisch statuut voor studenten die een kamer voor één jaar huren. De weg die men hierbij bewandelt, vertrekt bij de invoering van een eenvormig huurcontract. Sinds vorig jaar is de KU Leuven in overleg met andere Vlaamse universiteiten en hogescholen aan het werken aan zo'n 'modelovereenkomst' - de KU Leuven maakt daar nu al gebruik van. Op die manier wil men komen tot een zo algemeen mogelijk verspreid gebruik van het standaardcontract. In het voorjaar van 2000 volgt een evaluatie, waarna men in overleg met verhuurdersgroeperingen tot een voor heel Vlaanderen bruikbare vorm van verhuur van studentenkamers wil komen. Eens deze stap achter de rug, wil men via de Vlaamse regering een koppeling verkrijgen aan het woonbeleid voor Vlaanderen.

Hindernis

Daarbij komt de ijver om tot een wettelijke regeling te komen inzake de huurwaarborgen voor studentenkamers. Nogal wat kotbazen weigeren deze som terug te storten. Een studenteneis luidt dan ook dat ze op een geblokkeerde rekening zouden terecht komen, zoals dat het geval is voor de verhuur van appartementen en huizen. Ook hier blijven er echter enkele hindernissen te nemen. Zelfs binnen de onderwijsinstellingen: in het Belgische universitaire- en hogeschoollandschap is de KU Leuven de enige verhuurder die geen waarborg vraagt aan haar studenten-huurders — aan de RU Gent of Louvain-la-Neuve doet men dat bijvoorbeeld wel. De studentenbeweging moet de problematiek dus eerst en vooral aanpakken binnen hun eigen instellingen. Pas wanneer de waarborgen daar afgeschaft worden, is er een mogelijkheid om te komen tot een algemene regeling via de federale minister van Justitie. En dan nog hopen dat onze justitieminister zinnens is om deze eis tot dwingend recht om te smeden.

Davy Coolen

Studentenvoorzieningen in Leuven

Zij hebben het voor u

Studeren houdt meer in dan naar de les gaan en kursussen blokken. Er komen ook een heel aantal nieuwe uitdagingen en verantwoordelijkheden bij kijken. Om je als student hierbij te helpen zijn er in Leuven een heel aantal diensten uitgebouwd, die verzameld zijn onder de noemer Studentenvoorzieningen. Deze diensten trachten je elk op hun gebied met raad en daad bij te staan. Wij zetten ze even voor u op een rijtje.

Sociale dienst: Studeren blijft een dure aangelegenheid en dat is niet voor iedereen evident. Bij de sociale dienst kan je terecht voor informatie over studiebeurzen en studiekosten, kinderbijslag en nog veel meer. Voor sommige studenten kan het gebeuren dat de beurzen van de Vlaamse gemeenschap ontoereikend zijn, en dan kan de sociale dienst bijspringen met een aanvullende studietoelage of een studielening. Als je als student een centje wil bijverdienen met een studentenjob, kan je best eens langgaan op de jobdienst. Niet enkel voor jobs in de prive- en sector kan je daar terecht, ook jobs bij de KU Leuven worden hier aangeboden. Voor advies over de arbeidswetgeving, of sociale zekerheid kan je terecht bij de juridische dienst. Daar willen ze je ook helpen met vragen over het examenreglement of bijvoorbeeld huurcontracten.

De sociale dienst voor buitenlandse studenten: deze dienst is er om buitenlandse studenten te helpen hun weg te vinden in Leuven. Zij helpen bij taalproble-

men en culturele verschillen, of bij het in orde brengen van allerlei paperassen. Daarnaast is er het internationaal ontmoetingscentrum Pangaea, waar buitenlandse en Belgische studenten elkaar kunnen ontmoeten en samen deelnemen aan activiteiten.

De medische dienst: Functioneeret een beetje zoals een studentenhuisarts. Voor allerlei vragen en problemen waar je normaliter mee naar een huisarts zou gaan kan je hier terecht. De artsen zijn gespecialiseerd in problemen waar studenten vaak mee te maken hebben, zoals stress, concentratieproblemen of vragen rond seksualiteit. Je kan er ook terecht voor bijvoorbeeld een griepvaccinatie. Voor psychische problemen kan je terecht bij het Psychotherapeutisch Centrum.

Het Sensibiliserings- en Informatiecentrum (Sic) werkt rond mobiliteit en milieu. Je kan er terecht voor informatie over bijvoorbeeld het openbaar vervoer of afvalpreventie en —selectie op je kot. Velo is een fietsverhuur- en herstellendienst voor studenten en personeel. Je kan er terecht om een goedkope fiets te huren of om je fiets te herstellen. Samen met Sic werkt Velo aan fietsdiefstalpreventie, fietsveiligheid en fietsrecycling.

Residenties: Studentenvoorzieningen beheert ook de gesubsidieerde residenties aan de KU Leuven, waar je, afhankelijk van het inkomen van je ouders, een goedkopere huurprijs kan betalen. Op de huisvestingsdienst vind je ook de adressen van een paar duizend prive-koten, evenals de kotfiches.

Studieadvies: Naast de diensten van Studentenvoorzieningen is er ook de dienst

Huurwaarborgprocessen

De verhouding van een student met zijn of haar kotbaas is er meestal, maar jammer genoeg niet altijd één van begrip en wederzijds respect. Soms zijn er grote meningsverschillen tussen de student en de verhuurder. Vaak uit dit zich in het feit dat de kotbaas de volledige of gedeeltelijke waarborg van de student achterhoudt en dat die laatste het daar hoegenaamd niet mee eens is. In deze gevallen tracht de Huisvestingsdienst van de KU Leuven te bemiddelen.

Lukt dit niet, dan kan je als student contact opnemen met Sociale Raad. Elk jaar houden er wel een paar kotbazen voet bij stuk. Sora zal dan kosteloos een juridische procedure opstarten, waarmee de huurwaarborg wordt teruggeëist. In meer dan negentig procent van de gevallen winnen de studenten dit proces.

Studeeadvies, waar je geholpen wordt bij het maken van een studiekeuze, of als je wil veranderen van studierichting. Studieadvies zorgt ook voor de begeleiding van gehandicapte studenten en organiseert mee de omkaderingsgroepen die deze studenten begeleiden.

Rob Tilmans

De sociale diensten (jobdienst, sociale dienst, juridische dienst en sociale dienst voor buitenlandse studenten), de medische dienst en de huisvestingsdienst bevinden zich in het Van Dale College, Naamsestraat 80. Het Psychotherapeutisch Centrum en de dienst voor Studieadvies bevinden zich in het Atrechtcollege, Naamsestraat 63. Sic en Velo bevinden zich op de kampus Sociale Wetenschappen, vlak bij Alma Twee. Voor meer informatie, surf naar [hyperlink <http://www.kuleuven.ac.be/dsv/>]

Omdat studenten ook moeten studeren

Van het firmament van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (kortweg Loko) flikkeren zes sterren: Veto, Portulaca, Kringraad, Sociale Raad, Kultuurraad en Sportraad. Als je via een wormgat aankomt in het zonnestelsel van de ster die reeds door de Ouden Kringraad gedoopt werd, zal de aandachtige amateur-astronoom de essentie van deze Kringraad kunnen aanschouwen. Een ware Aha-erlebnis. De techniek van het wormgat springen staat echter nog niet op punt, dus zal je het voor de beschrijving van Kring-

raad moeten doen met ooggetuigenverslagen. We've been there, and now we're back!

Kringraad gaat zijn dertigste levensjaar tegemoet en vertegenwoordigt de Leuvense studenten in tal van organen. Te veel om op te noemen zelfs. In de eerste plaats houdt Kringraad zich bezig met de onderwijsproblematiek in de ruimste zin van het woord. Het beleid dat op de Algemene Vergadering (AV) — waar alle fakulteitskringen vertegenwoordigd zijn — bepaald wordt inzake onderwijs wordt door onze vertegenwoordigers op de Onderwijsraad, een adviesorgaan van Akademische raad, ver-

dedigd. Ook in de Akademische raad zelf, het hoogste beleidsorgaan aan de KU Leuven inzake academisch onderwijs en onderzoek is onze vertegenwoordiging verzekerd.

Aan de hot topics binnen het Vlaamse onderwijslandschap zoals het invoeren van een creditpuntensysteem binnen het jaarstelsel, het invoeren van het onderwijs-koncept begeleide zelfstudie, het Plan Dillemans, de Sorbonne-verklaring enzovoort, werd vorig jaar ruim aandacht besteed door Kringraad. Enkele themata die volgend jaar onder de spots zullen staan, zijn de eindverhandeling, de verdere implementatie van begeleide zelfstudie, de rol van het

monitaraat (onder meer binnen het nieuwe concept van begeleide zelfstudie) en de internationale harmonisering van de curricula.

Naast onderwijs houdt Kringraad zich bezig met de coördinatie van Loko en van de Leuvense fakulteitskringen. In deze hoedanigheid is zij verantwoordelijk voor de kringsubsidies, plakafspraken tussen de kringen, en dies meer. Het afgelopen jaar werd veel aandacht besteed aan de fuifzaalproblematiek. In Leuven is er grote nood aan goedgelegene en betaalbare fuifzalen.

Kringraad vertegenwoordigt samen met Sociale Raad de Leuvense studenten in de nationale studentenkoepel VVS (Vereniging van Vlaamse Studenten). Op internationaal niveau stuurt Kringraad vertegenwoordigers naar overkoepelende studentenorganen zoals het Europese Mosaic. Ook de vertegenwoordiging naar het Beleidscomité voor Internationale Relaties van de KU Leuven heeft een internationale dimensie.

Björn Mallants

Van maandag tot vrijdag is er op het bureau van Kringraad steeds iemand aanwezig tussen 14 en 18 uur. Telefonisch is Kringraad te bereiken op volgende nummers: 016/22 31 09 of via Loko op 016/32 37 89. E-mailen kan op volgend adres: hyperlino@mail-to:krira@krira.student.kuleuven.ac.be. Info over Kringraad is te vinden op <http://www.krira.student.kuleuven.ac.be>. Info over de organen van de KU Leuven is te vinden op de site van de KU Leuven: <http://www.kuleuven.ac.be>

Weekblad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

Veto leeft!

Veto heeft net zijn vijftiendagste verjaardag gevierd. Het geluid van champagnekurken en vuurwerk is nog maar net uitgestorven of een nieuwe jaargang staat alweer voor de deur. Veto begint vandaag aan zijn volgende vijftiendagste jaar. Bovendien wordt Veto binnen enkele maanden het magische jaar 2000 binnengeloofd. Het wordt dus om meer dan één reden weer een bijzonder jaar. Eén waarvan ook jij deel kan uitmaken. Alvast als lezer maar waarom ook niet als medewerker?

De deuren van Veto staan voor iedereen open. Elke medewerker stapte de grote witte poort van de 's Meiersstraat wat onwettig binnen om zich dan met te realiseren dat alle schroom of drempelvrees die hij voelde geheel ontbreken. De meeste geïnteresseerden komen tijdens de week gewoon eens een kijkje nemen. Een andere goede kennismaking is het bijwonen van de vrijdagse open redactievergadering. Daar mag iedereen zijn ongezuete commentaar spuien op de vorige Veto en worden de onderwerpen voor de volgende uitgedaald. Iedereen bepaalt zelf hoeveel en welke artikelen hij wil schrijven. Sommigen voelen zich immers het best als losse medewerker, terwijl anderen wekelijks hun ei kwijt willen.

Een blad als Veto is er niet van de ene dag op de andere gekomen. Een kwarteeu geleden brandde het vuur van het studentenprotest ook op de Leuvense barrikaden. Veto ontstond in de nasleep van mei '68. Het nam met een pamflettaire strijdbaarheid kerk, staat en kapitaal op de korrel. Op die manier kwam men ook op de naam: de studenten stelden hun veto tegen het feit dat zij niet gekend werden in universitaire beslissingen. Hun inspanningen waren niet vergeefs. De studentenbeweging verkreeg medebeheer en kon een constructieve oppositie gaan voeren. Veto bleef daarbij hun krachtige spreekbuis.

Als blad van Loko besteedt Veto wekelijks de nodige aandacht aan de verschillende geledingen. Zo komen cultuur, sport, onderwijs en sociale materie aan bod. De grondgedachte hierbij is de democratisering van het onderwijs en de maatschappij. Veto is echter meer geworden dan alleen maar het verlengstuk van de studentenbeweging. Het heeft de ambitie om een volwaardig persorgaan te zijn dat de zaken kritisch benadert en de inhoudelijke discussie bevordert. Meer en meer wordt Veto dan ook door de nationale pers gerespecteerd. Het zou niet de eerste keer zijn dat een primeur vanonder de neus van het Vlaamse journalistengild wordt weggekaapt.

Ten slotte wil Veto ook een brug slaan naar de studenten die niet in de Loko- of kringwerking actief zijn. Veto is namelijk

het blad van alle studenten. Dat wil zeggen die van de KU Leuven maar ook die van de verschillende hogescholen die deze stad rijk is. Ieder student heeft de mogelijkheid om zijn zegje te doen in lezersbrieven of vrije tribunes.

Wat reclame betreft, stelt Veto zich onafhankelijk op tegen commerciële invloeden. Niet eender welke advertentie mag in Veto komen. Multinationals en grootkapitaal worden in goede Loko-traditie geweerd. De opbrengsten gaan overigens niet rechtstreeks naar Veto maar vloeien terug naar Loko.

Veto is steeds in evolutie. Door de snelle opvolging van medewerkers en redakteuren is het bij uitstek een blad dat leeft en verandert. Zo krijgt deze Veto na drie jaar binnenkort weer een nieuwe en modernere kop op de topagina. Ben jij ook iemand die mee voor de stuwende kracht wil zorgen of die in zijn studentenhart journalistenbloed voelt stromen? Ben jij iemand die er altijd al van gedroomd heeft om zijn naam te zien onder een artikel, een foto of een cartoon? Kom langs!

Peter Mangelschots

Het zenuwcentrum van Veto bevindt zich in de 's Meiersstraat 5. Tel: 22.44.38. E-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be, url: <http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>

Sora, de Sociale Raad voor studenten

Omdat Leuven geen eiland is

Sociale Raad, troetelnaam Sora, is de oudste Loko-geleding. Al vijftiendagste jaar is zij begaan met de sociale aspecten van het student-zijn. Een studentvriendelijke Acco, een goedkope en lekkere Alma, kostendekkende studiebeurzen, het zijn allemaal bezorgdheden van de Sorakkers. Ook bredere maatschappelijke thema's komen daarbij aan bod.

Het uitgangspunt, de bestaansreden van Sora, is democratisering, zowel intern als extern. Met interne democratisering bedoelen we dat Sociale Raad ervoor ijvert dat studenten niet paternalistisch behandeld mogen worden, maar zelf actief mogen meedenken, spreken en stemmen over alles wat hen aangaat binnen de universiteit of hogeschool. Met externe democratisering willen we dat het onderwijs toegankelijk is voor ieder die er de intellectuele aanleg voor heeft, los van sociale en culturele afkomst.

Om dit te bereiken heeft Sora in de loop van de jaren meegewerkt aan het op-

starten en uitbouwen van talrijke projecten die de drempels tot het hoger onderwijs in het algemeen proberen te verlagen. Zo zijn bijvoorbeeld Alma, Acco, Velo (Veilig en Ecologisch in Leuven op de Fiets) en Sic (Sensibiliserings- en informatiecentrum Milieu en Mobiliteit) mede uit de studenten gegroeid. Sora heeft vandaag via het mede-beheer nog steeds een — vaak doorslaggevende — stem in het bestuur van die organisaties. Ook projecten als de themahuisen, de koffiechies of de huurwaarborgprocessen (zie kader) zijn aan Sociale Raad ontsproten.

Sociale Raad verzorgt daarnaast ook de studentenvertegenwoordiging in de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS), het coördinerend orgaan voor de sociale voorzieningen aan de KU Leuven. Via een raamakkoord tussen de Leuvense onderwijsinstellingen worden een aantal voorzieningen (Sociale Dienst, Alma) ook ingericht voor hogeschoolstudenten. De RvS beheert de middelen die jaarlijks hiervoor worden uitgetrokken: zo'n half miljard. Ook het huisvestingspatrimonium van Studentenvoorzieningen, een kleine drieduizend ka-

mers, worden hier beheerd. Verder coördineert de Raad de verschillende diensten, bijvoorbeeld de jobdienst, medische dienst of huisvestingsdienst.

Leuven is geen eiland. Een democratisch onderwijs kan enkel fungeren in een democratische maatschappij. Vandaar dat we onszelf niet beperken tot de universiteit en de hogescholen, maar ook breed maatschappelijke themata ter harte nemen. Enkele belangrijke onderwerpen van de afgelopen jaren zijn racisme, vrouw-maanverhouding of vluchtelingenproblematiek. Dit gebeurt steeds onder de auspiciën van de Leuvense kringen. De ideeën hiervoor worden echter vaak eerst uitgewerkt in zogenaamde werkgroepen — kleinere groepjes van studenten die intensief rond een bepaald thema bezig zijn, informatie verzamelen, contacten leggen en standpunten en acties voorbereiden.

Democratie en democratisering gaan hand in hand. Loko maakt deel uit van de grotere studentenbeweging, en samen met Kringraad verzorgt Sociale raad de vertegenwoordiging van de universiteitsstudenten bij VVS, de Vlaamse Vereniging van

Veto werft

Je hebt er geen idee van wat er allemaal moet gebeuren vooraleer de veto's in de 'bakjes' terecht te komen. Niet alleen moeten er teksten geschreven worden, er moeten ook foto's genomen worden, cartoons getekend en ten slotte komen de dtp'ers alles op computer zetten.

Veto kan voor al deze zaken steeds nieuwe mensen gebruiken. Wil je schrijven maar schrik je van de spelling? Wil je de wereld om je heen op de gewoelige plaat vastleggen maar ontbreekt je de nodige technische bagage? Wil je op de computer aan de slag maar heb je van dtp (desktop publishing) geen kaas gegeten? Geen nood, wij leggen je wel uit wat de principes van de spelling-Geerts zijn, wat het zonesysteem inhoudt of wat het programma QuarkXpress behelst. Je hoeft geen Einstein of Shakespeare te zijn om aan Veto mee te helpen. Je hebt alleen behoefte aan een gezonde dosis motivatie en een hart voor wat er leeft bij de studenten. En eens je hier binnen bent, zal ook jij er genot aan beleven dat veto elke week klaarkomt. (pm)

Studenten. Net als elke Loko-geleding wil Sora representatief zijn voor de Leuvense studentenbevolking via de vertegenwoordiging van de kringen op de vrijdagse Algemene Vergadering (AV). Daarnaast echter trachten we, teneinde optimaal de studentenbelangen te dienen, ook enkele specifieke groepen van studenten aan het woord te laten in aparte overlegvergaderingen. Zo is er Sacharov (Studenten op Academische Huisvesting Adviesraad en Overlegvergadering), waar vertegenwoordigers van de residenties zijn uitgenodigd. Thema's die de residenties aangaan worden hier aangekaart, gaande van de verkiezing van kaartvertegenwoordigers tot de werking van omkaderingsgroepen. Nieuw dit jaar is ACV, de Acco Cursusdienst Vergadering. Dit overleg tussen de verschillende cursusdiensten en Acco tracht de samenwerking te optimaliseren.

Rob Tilmans

Sociale Raad, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven; tel 016/22 95 41; fax 016/22 01 03; e-mail: sora@sora.student.kuleuven.ac.be. Je kan gerust eens langskomen, bij voorkeur tussen 14u en 18u.

“Als de berg niet tot Mohammed wil komen, dan moet Mohammed naar de berg gaan”

Stephan Neetens, voorzitter van Kringraad, hield met Veto een gesprek over de werking van zijn raad. Als oud-historicus is hij begiftigd met een Ciceraanse welbespraaktheid die ons al snel meevoerde buiten de grenzen van Kringraad, naar Loko en het engagement van de hele studentenbeweging.

Veto: Wat is het in feite dat gevaarte dat zich de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) noemt?

Stephan Neetens: «Loko is de overkoepelende studentenbeweging van dat gedeelte waar de student in zijn dagelijkse bezigheid mee gekonfronteerd wordt, namelijk zijn eigen fakulteitskring. Het is dus belangrijk te weten dat al die fakulteitskringen in nauw contact met elkaar staan en veel vergaderen. Over elk onderwerp dat de student aanbelangt, bestaat een vergadering. Op overkoepelend niveau, vertegenwoordigt Loko de belangen van de studenten op de Akademische Raad (AR) van de KU Leuven.»

Veto: De studentenvertegenwoordiging wordt dus volledig door de kringen georganiseerd.

Neetens: «Dat is een historische keuze geweest. Ons systeem heeft twee grote voordelen. Ten eerste is het effectiever. Je slaagt erin om vrij goed zicht te krijgen op de meningen die leven bij de leiding van de verschillende opleidingen. Dit laat ons toe zoveel mogelijk informatie te vergaren en een representatief standpunt op te bouwen. Onze organisatie blijft daardoor draaien. In Gent en Brussel bijvoorbeeld zijn de representativiteit en de continuïteit echt een probleem. Onze studentenvertegenwoordigers in de AR worden verkozen op Kringraad door de presides.»

Veto: Waarom mogen de studenten aan de basis daar niet zelf over beslissen?

Neetens: «Dat zou veel geld kosten aan campagnes. De vraag is of het de kwaliteit zou bevorderen. In Gent werd de vertegenwoordiger in de Raad van Bestuur verkozen met slechts vierhonderd stemmen. Dit systeem is wel democratischer, maar of het representatief is, is een andere vraag.»

Budget

Veto: Hoe is de verhouding tussen de universiteit en de Leuvense studentenbeweging?

Neetens: «Loko kan draaien omwille van het feit dat het een zeer royaal budget krijgt van de KU Leuven. Ondanks het feit dat er zich in het verleden conflicten hebben voorgedaan, is de academische overheid toch nooit gestopt met geld in de studentenbeweging te pompen. Ze geven ons de kans om kritisch en onafhankelijk te zijn. Het geld (ongeveer twaalf miljoen frank) is

afkomstig van de Raad voor Studentenvoorzieningen (RVS). Heel belangrijk is dat het budget van RVS honderd procent studentafhankelijk is. Dit betekent concreet dat het geld volledig uit de inschrijvingen voortvloeit. De student financiert met zijn

op dit vlak in het universitaire beleid. Wij worden op die manier op de hoogte gehouden van de beleidsplannen en kunnen onze stem laten horen. In de wandelgangen van het rektoraat is men dan op de hoogte over wat gevoelig ligt bij de studenten.»

In volgende nummers spreekt Veto ook met de voorzitters van de andere geleidingen van Loko (foto Pieter Van der Aa)

inschrijvingsgeld dus de studentenbeweging. De universiteit is trouwens wettelijk verplicht om een sociale sector te onderhouden.»

Veto: Waar houdt Kringraad (Kriira) zich mee bezig?

Neetens: «De Leuvense studentenbeweging is ontstaan midden jaren zestig en heette toen ASR. Kringraad is sedert zijn ontstaan, dertig jaar geleden, altijd de vergadering geweest van de presides. Op die vergadering plegen de presides niet alleen overleg over dingen die alleen de specifieke fakulteiten aanbelangen, men gaat ook vertegenwoordigers voor de AR verkiezen. Daaruit resulteerde de specifieke bevoegdheid van Kringraad: onderwijs en inspraak

Veto: Heeft Kringraad voldoende voeling met de studenten en de kringen?

Neetens: «Dat is een problematisch aspect. We zijn in één zin representatief omdat wij de meeste kringen bereiken en weten hoe ze denken. Maar met volwaardige representativiteit bedoel ik representativiteit tegenover de studenten. Weten wij wel degelijk wat een individuele student denkt? Vertegenwoordigen we hem nog wel? Volgens mij zouden we dat moeten doen, anders zijn we zinloos bezig. Die band met de individuele student is problematisch omdat vijftien procent niet weet wat Kringraad doet of wat Akademische Raad is, hoe een universiteits bestuur wordt en of daar inspraak is door de studenten. Met een goede publiciteit, voornamelijk verzorgd door studentenkrant Veto, kan je een grote groep bereiken. Maar het representativiteitsprobleem zal zich altijd blijven voordoen. Soms kan je echter wel stellen dat er iets schort aan onze concrete representativiteit tegenover de kringen»

«De presides komen wel naar onze vergadering maar vaak worden die gedomineerd door een aantal 'die-hards', mensen met een grote kennis van zaken die hun mening nogal eens durven opleggen. Weten

wij wel wat de praesidia concreet denken over onze organisatie? Er zijn een aantal praesidia die nooit komen ondanks uitvoerende uitnodigingen. Ik vind persoonlijk dat als de berg niet tot Mohammed wil komen, dan moet Mohammed naar de berg gaan. Daarom is het mijn bedoeling als voorzitter van Kringraad, volgend academiejahr elke praesidiumvergadering minstens één keer te bezoeken, om te luisteren naar de mensen. Als we er niet in slagen om de band met de kringen te behouden, dan gaan we op termijn ten onder aan het feit dat we een 'establishment' worden, dat niet meevolueert.»

Veto: Welke principes hanteert de Leuvense studentenkoepel?

Neetens: «Ik denk wij in elk geval minder ideologisch zijn geworden dan vroeger. Maar de koepel laat zich wel nog sterk leiden door het principe van de democratisering van het onderwijs, en via het onderwijs, van de samenleving. Wij trachten alle standpunten die wij innemen te toetsen aan dit principe. Maar de kringen zijn hier helemaal niet mee bezig. De meeste kringen zijn op de eerste plaats bezig met hun studenten een aangenaam jaar te bezorgen, dat is op zichzelf heel waardevol. Wat ik wel merk is dat de meerderheid van de studenten, als je hen daarmee konfronteert, het eens is met de democratisering. Die vinden ook dat mensen met weinig geld de kans moeten krijgen om te studeren; dat onderwijs kwalitatief moet zijn en dat het recht op academische vrijheid niet het recht mag zijn om het te verkoenen als docent.»

Eksessen

Veto: In welke mate houdt Loko zich bezig met politiek of met maatschappelijke problemen?

Neetens: «Ik denk dat dit geminderd is omdat er in het verleden een aantal eksessen zijn geweest. In bepaalde periodes is de studentenbeweging misbruikt door mensen om een persoonlijke ideologische agenda te realiseren. Maar het andere uiterste vind ik ook niet positief, wij mogen geen vakbond worden. Wij zijn geen korporatistische vereniging die de belangen van de student moet verdedigen: zijn pintjes, zijn lessen en zijn slaagkansen. Het moet verder gaan dan dat. Wij zijn immers een studentenbeweging. Met een beweging versta ik een organisatie die bezig is met zichzelf maar ook met de maatschappij waarin zij zelf geplaatst is. Met andere woorden, wij moeten standpunten innemen over maatschappelijke problemen, maar wel op een genuanceerde en onderbouwde manier. En dit moeten we dan koppelen aan de actie.»

Veto: Kan Loko dan een politiek standpunt innemen?

Neetens: Als Loko pluralistisch is, is het moeilijk om een standpunt in te nemen. Loko zal zich nooit laten leiden door één politieke stroming.

Veto: Wikt Loko soms van zijn principe van democratisering?

Neetens: «Om pragmatische redenen moet je soms kunnen afwijken van je principe. Je moet dan verschillende rechtmatige belangen gaan afwegen.»

Veto: Bestaat dan niet het gevaar te veel toe te geven en je principes stap voor stap te gaan opgeven?

Neetens: «Ja maar, als je geen compromissen wil sluiten, bereik je zeker niets. De studentenbeweging moet volgens mij een dubbel pad bewandelen. Aan de ene kant moet ze proberen te schipperen en zoveel mogelijk uit de brand te slepen. Anderzijds moet ze soms durven bijten en blaffen.»

**Bart De Schrijver
Peter Mangelschots**

Heb jij ze
alle vier(*)?

Verzamel de BLOKBEESTKOPPEN

Steek in je eerste academiejaar de koppen bij elkaar. Als je vóór 25 september 1999 een aandeel neemt bij Acco, dan krijg je meteen een KATER cadeau.

Later verneem je hoe je dit academiejaar de andere BLOKBEESTKOPPEN kunt verzamelen.

Wat is Acco?

Elke student kent Acco. Je haalt er de cursussen van je studierichting (vanaf 17 augustus zijn de meeste al beschikbaar), verplichte en aanbevolen lectuur, ontspanningsliteratuur, computerboeken en -supplies, papier- en kantoomateriaal.

Wie is aandeelhouder?

ACCO is een van de grootste studentencoöperaties van Europa. Vandaag telt ACCO bijna 130 000 aandeelhouders. Je hebt dus heel wat bekende voorgangers.

Waarom een aandeel?

Dankzij een ACCO-aandeel krijg je een rechtstreekse korting van 15 % op het merendeel van je aankopen bij ACCO: cursussen, papierwaren, kantoorartikelen, boekpromoties...

Wat kost het?

In een ACCO-aandeel investeer je 1250 frank. Voor de rest van je leven ben je ACCO-aandeelhouder. En na je studies? Ook later, na je studies, kun je lid blijven. Maar dat is toekomstmuziek... Ondertussen kun je enkele jaren genieten van alle ACCO-voordelen.

(*) de vier unieke blokbeestkoppen van Acco:
Kater-Muurbloem-Brombeer-Brosser

Hoe ga je van de Hallen naar ACCO?

Tiensestraat 134-136 • 3000 Leuven
Tel.: 016/29 11 00 • Fax: 016/20 73 89
E-mail: boekhandel@acco.be

Sluit voor 25 september aan
bij Acco... en je krijgt
een Kater cadeau.

Portulaca, de raad voor buitenlandse studenten

Met het stadsplan in de hand

tel je eens voor: je komt met pak en zak, zo'n dertig kilo, aan in het station van Leuven. Romdom jou stromen mensen uit de trein; doelbewust en zelfzeker lopen ze voor je uit. Op vijf minuten is de massa mensen ineens verdwenen en jij staat daar nog met een stadskaart in je handen, niet echt wetend waar naartoe. Je vraagt je weer af waarom je gekozen hebt om in een vreemd land en dito taal een jaar te vertoeven. Maar je trekt je stoute schoenen aan en in een onzeker Engels durf je dan uiteindelijk je weg te vragen aan een oudere man die wat meer tijd lijkt te hebben.

Zo brengen de meeste buitenlandse studenten hun eerste momenten in Leuven door. Portulaca, de jongste raad van Loko, probeert die eerste pijnen te verzachten. Portulaca heeft drie doelstellingen voor ogen: de vertegenwoordiging van de buitenlandse studenten en de behartiging van hun belangen aan de universiteit, de integratie tussen allochtonen en autochtonen en het verstrekken van informatie.

Zoals elke andere raad werkt Portulaca enkel met vrijwilligers. Gelukkig is er elk jaar een goede balans geweest tussen Belgen en buitenlanders. In haar maandelijks algemene vergaderingen, waar verantwoor-

delijken van internationale programma's, kringraden en associaties aanwezig zijn, wordt er gesproken over de problemen die de buitenlanders meemaken op sociaal of academisch nivo. De integratie gebeurt vooral door het organiseren van activiteiten waar zowel Belgen als buitenlanders bij betrokken zijn, zoals de 24-urenloop, Spel zonder Grenzen of het Galabal. De associaties — groeperingen van buitenlanders volgens streek/religie of land — organiseren ook een avond om hun cultuur voor te stellen. Dat gebeurt vaak in samenwerking met Pangaea, het internationaal ontmoetingscentrum.

Portulaca heeft ook de taak om informatie te verstrekken aan de internationale studenten, zowel over sociaal en academische onderwerpen als over het leven in Leuven. The Voice, het internationaal krantje gemaakt door en voor de buitenlanders, is het medium om die nuttige informatie door te geven. Als de maand juni aanbreekt en de examens achter de rug zijn, kijk je eventjes terug naar die eerste momenten, toen je nog zo onzeker stond op het Perron te Leuven. Het lijkt zo ver weg, maar je zou willen dat je terug kon gaan naar die tijd om het jaar in Leuven nog eens opnieuw over te doen.

Evelyn Debeuckelaer

Voor informatie over Portulaca: Vesaliusstraat 34, 3000 Leuven, tel. 016/32.33.95, <http://www.portul.student.kuleuven.ac.be>

The Voice, een krant van vreemden bloede

Het is niet de Veto in het Engels

De Voice, de krant geschreven door en voor buitenlandse studenten aan de KU Leuven, mag volgend academiejaar drie kaarsen uitblazen. Het krantje ontstond in de schoot van Portulaca en is nog in volle ontwikkeling.

Donderdag, drie uur 's nachts: "Waar is de gekorrigeerde versie van dit artikel?"; "Waar is het logo van die advertentie?"; "Iedereen die hier niet hoeft te zijn, de deur uit!" Geroep en getier in verschillende talen weergalm in het drukbezette kantoor. Niemand antwoordt, niemand vertrekt. Aan beide computers is het aanschuiven. Gestreseerde gezichten concentreren zich op hun taken. Neen, het is geen examenperiode.

Maandelijks speelt datzelfde scenario zich af in het kleine bureautje van The Voice, de internationale krant gemaakt door en voor de buitenlandse studenten van de KU Leuven. Bijna twee jaar geleden kwamen twee Duitse studenten met de vaststelling op de proppen dat de buitenlandse studenten geen toegang hadden tot informatie in het Engels over onderwerpen dat hen aan het hart lag. Ze konden zich enkel richten tot Pangaea en Portulaca, wat toch niet genoeg bleek te zijn. The Voice heeft de profperiode van het eerste jaar doorstaan. Het tweede jaar brak aan met de ambitie om de inhoud en de stijl van het krantje te verbeteren. Voor de eerste keer moest het ook, al was het nog met waggelende knietjes, financieel op eigen benen staan. Het derde jaar breekt nu aan, nog met de ambitie tot verbetering, ook kwa inhoud, maar deze keer vooral kwa organisatie om de heksenketel te vermijden. Ook willen wij meer aanwezig zijn bij de Belgische studenten.

De krant is opgedeeld in verschillende

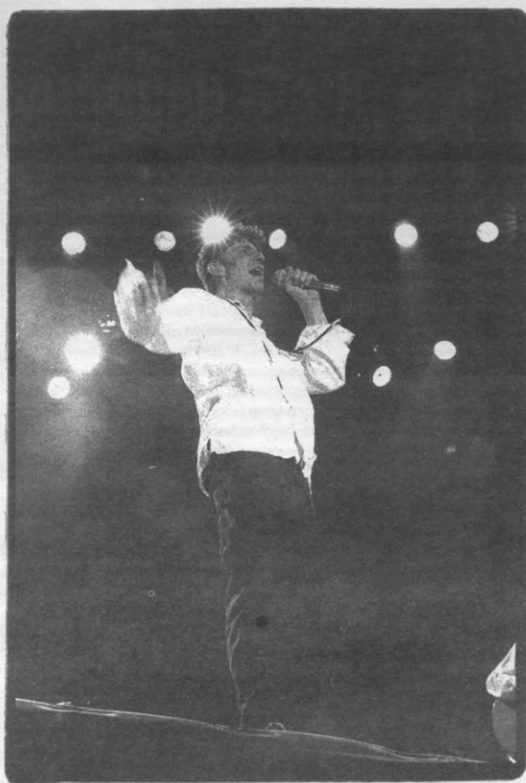
thema's: lezersbrieven aan de Voice, Leuven/België, Universiteit, Reiserivier, Internationaal/Varia, Debat, Focus op (een bepaalde streek in de wereld), Cultuur, Sport, enzovoort. Het streefdoel van de Voice is hetzelfde als dat van Portulaca: informatie, verstrekken aan de studenten, hen vertegenwoordigen, en hen een forum geven om zich te uiten.

Voor wie de Voice nog nooit gezien heeft, het is niet de Veto in het Engels, verre van. Onze doelgroep is anders en onze stijl al helemaal. Terwijl Veto eerder een journalistieke stijl hanteert, zijn wij voorstander van een 'schrijvers'style'. Om een voorbeeld te geven: als wij een artikel willen schrijven over de bomaanslagen in Noord-Ierland, dan zoeken we Ierse studenten op. Er is al genoeg informatie over de exacte feiten en gebeurtenissen in de kranten die de buitenlanders raadplegen. Een persoonlijk artikel over hoe een Ier zelf denkt over leiten, vindt men niet zomaar overal terug. Onze filosofie is dat men zich meer betrokken zal voelen en kunnen meeleven, als men een persoonlijk relaas te lezen krijgt over iemand die uit ervaring kan vertellen. De taal die gebruikt wordt is Engels, maar ook Frans en Spaans met een aandeel van viervijfde voor het Engels. Het is niet altijd gemakkelijk om in een andere taal te schrijven. Soms komt er een artikel binnen waar men kop noch staart aan krijgt.

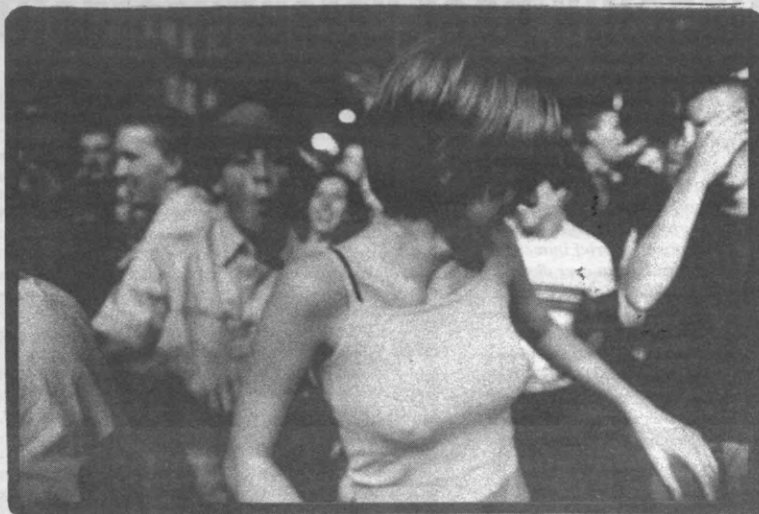
Het is ondertussen vijf uur 's morgens. Het wordt al licht. Het bureau loopt leeg. Enkel de redacteur en de dtp'er blijven nog over. Binnen enkele uren moeten de disketten naar de drukkerij gebracht worden. Daarna breekt een gewone dag aan. Slaperig in de les zitten, maar deze keer niet van het uitgaan.

Evelyn Debeuckelaer

Marktrock '99

Ol' Reebokoogjes heeft het nog niet verleerd: met wat danspasjes en liedjes die je wel mee moet zingen zorgde hij voor wat iedere rechtgeaarde westvlaming zou noemen 'dikk'n ambiance'.

Naast muziek en héél véél dragk ook wat erotiek: stijve mannen en geilende tepels.

(foto's Pieter Van der Aa)

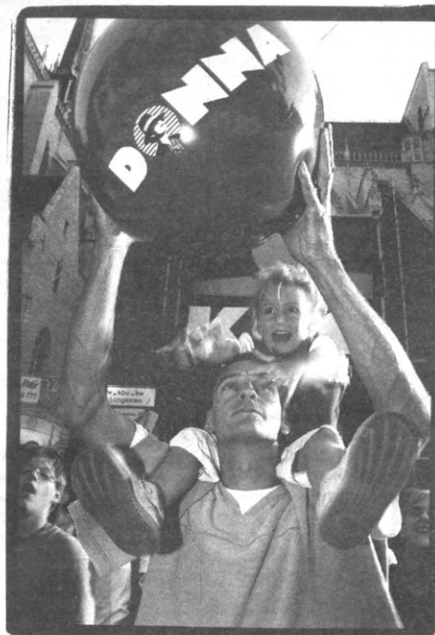

Wat doet Donna op Marktrock behalve irriterende reclame spuien die zelfs nog geen deftig achterwerk waard is?

Yep, hier hebt u het antwoord.

Ons Sebje kan blijkbaar meer dan tekeningetjes maken. Hier met zijn eigenste groep Fuzzball. Way to go Seb!

Proffen schrijven vrije tribune tegen het Vlaams Blok

KU Leuven neemt na derde Zwarte Zondag eindelijk haar verantwoordelijkheid op

Maar aanleiding van een vrije tribune over het Vlaams Blok in De Standaard, geschreven door een tiental Leuvense professoren, nodigde Veto drie ondertekenaars van de brief uit voor verdere discussie. Hiermee knikte Veto de voorzet binnen die de profsen zelf gegeven hadden. Zij schreven de brief immers om een diepgravend debat over extreem-rechts uit te lokken. Tussen de regels van het interview kan je ook sitaten lezen uit een anonieme dreigbrief die de profsen enkele dagen na het verschijnen van hun vrije tribune tussen hun mail aantreffen. De herkomst van de brief was niet te achterhalen. Hij was alleen ondertekend met 'The Revenge'.

De titel van de vrije tribune liet alvast niets aan de verbeelding over: "Extreem-rechts onaanvaardbaar". Onmiddellijk na de publicatie van de brief kregen de professoren een anonieme dreigbrief in een stijl die sommige Blokkers nog zou doen blozen. De auteur(s), die zich dus The Revenge noemen, vervloeken de multi-kulturele samenleving en roepen op om onze huidige democratie maar meteen te vernietigen.

De opiniebijdrage van de profsen was er gekomen op initiatief van het Leuvense Overlegcentrum voor Ethiek, voornamelijk op vraag van de filosoof Bart Pattyn. Het idee was overigens al voor de verkiezingen gegroeid. Enkele specialisten op het vlak van de studie rondom extreem-rechts staken de koppen bij elkaar en zo kwam er een interdisciplinaire samenwerking tot stand. De profsen waren van mening dat de KU Leuven haar morele verantwoordelijkheid moet opnemen in verband met de opkomst van extreem-rechts in Vlaanderen. De unief moet uit haar ivoren toren komen.

Deze beroepsdemonkreaturen gaan ons de les spelen hoe wij verdraagzaam moeten zijn ten aanzien van dit vreemd krimineel tuig waarvoor heel de maatschappij op zijn kop gezet wordt en die ons de slachtoffers aanduiden als daders onder andere in verband met preventie maar ook in echte kriminele sovjetsvervolgving tegen dissidente burgers! Wat mij brengt tot de vraag over welke politiestaat deze intellectuelen het hebben? Waarschijnlijk gaat het hier weer over Hitler en niet over de kriminele maffia van hoeren en kroeglopende politiebendes die hier en nu hand in hand gaan met de internationale vreemde hoeren en kroegmafia's aan wie hele steden overgeleverd werden door lokale krijgsheren die optreden als echte superpooiers maar ook als echte suppracketeers, dit alles onder toezicht van een echt krimineel gerecht uit deze zogenaamde rechtstaat van dit intellectueel profitariaat! Dit alles komt overeen met wat Himmler zei: onze politie is er voor de burger en tegen de criminelen en niet omgekeerd!

The Revenge

Veto: Beantwoordden de verkiezingen aan de verwachtingen?

Billiet: «Die vijftien procent lag in de lijn der verwachtingen. Er is een grote aarzeling geweest omtrent het publiceren van deze brief: is het wel opportuun? Dat heeft te maken met het gevoel dat leeft onder de bevolking. Ik denk dat de problemen die het Vlaams Blok aansnijdt in zekere zin voor een groot deel van de bevolking reëel zijn, maar ze overdrijven het natuurlijk. In bepaalde wijken zijn de Marokkaanse jongeren voor sommige personen een probleem, maar de media kloppen dit op zodat zij voor anderen, die daar eigenlijk niets mee te maken hebben, ook een probleem worden. Ook andere aandachtspunten die inspelen op angstgevoelens klinken heel veel mensen als muziek in de oren. Bijvoorbeeld: culturen moet je maar niet vermengen, anders krijg je problemen. Bovendien hanteren zij een taal die sterk aansluit bij wat de gewone man zegt. Op dit moment wordt zelfs de betekenis van het cordon sanitaire verdraaid: het Vlaams Blok beweert nu dat de andere partijen ondemocratisch zijn en dit bindt mensen van

allerlei slag aan die partij, ook personen die eigenlijk niet veel met het Vlaams-nationalisme te maken hebben.»

Veto: Waarom scoort extreem-rechts in Vlaanderen zo goed in vergelijking met vele andere Europese landen?

Louis Vos: «In Vlaanderen speelt het Vlaams-nationalisme een belangrijke rol. Dat is in de periode tussen de twee wereldoorlogen geëvolueerd van een anti-belgicisme naar een anti-parlementarisme, want dat was in hun ogen een werktuig van de unitaristische bijkijlons. Op die manier evolueerde bijvoorbeeld het VNV naar de Nieuwe Orde, het fascisme.»

Ommeekeer

«Na de oorlog was het fascisme overwonnen, maar een groot deel van dat anti-belgicisme bleef bestaan bij een aantal Vlaams-nationalisten die dan 'getroffen' werden door de repressie. Er zijn uiteraard wel mensen onrecht getroffen door die repressie, maar het is toch typisch dat men hier het woord 'repressie' hanteert. In Nederland zegt men gewoon de 'bestrafning' van de kollaborateurs. Voor een aantal Vlamingen is daar iets geweldig onrechtvaardig gebeurd. Daardoor vond in de beeldvorming over de oorlogsjaren een ommeekeer plaats. De partizanen, de verzetsleden, werden de slechterikken en de Oostfronters, de 'idealistische flaminganten', de helden. Het anti-belgicisme sijpelt op die manier dus opnieuw door in het Vlaams-nationalisme.»

«Geleidelijk aan gaat een groep binnen die Vlaams-nationalisten de idealen van het vroegere VNV propaganderen: eerst het witwassen van de kollaboratie, daarna het in vraag stellen van de Belgische staat en de parlementaire democratie. Dit alles blijft binnen de VU redelijk in evenwicht tot ongeveer de jaren zeventig. Het Vlaams

Blok scheurt zich na het Egmontpakt af van de VU. Zevens treden er in de jaren zeventig jongeren uit het NSV (Nationalistische Studentenvereniging) op het voorplan, zoals bijvoorbeeld Filip De Winter. Deze jongeren steken de nostalgische gevoelens over de Nieuwe Orde in een nieuw, modern kleedje. In plaats van te treuren over de gemiste kansen van de Vlaamse beweging, gaat men zoeken naar een nieuw model.»

Gramsci

«Men gaat proberen om het principe van gelijkheid in de samenleving in vraag te stellen. Zij willen de revolutie van rechts realiseren. Het Vlaams Blok wil dat nu nog steeds, maar zal daar niet direct voor uitkomen. Ze laten zich bijvoorbeeld inspireren door de filosoof Gramsci: eerst de dominante cultuur ondermijnen. Men zoekt aanknopingspunten zoals de vreemdelingen, waar elektorale successen mee te behalen zijn.»

Veto: In het opinie-artikel in De Standaard schrijft u onder de hoofding "Overantwoorde

generalisering" dat het Vlaams Blok de individuele rechten aantast door een ongeoorloofd algemeen beeld van welbepaalde bevolkingsgroepen te gebruiken. Maar trapt u met het verdedigen van een individualistische etiek niet in een valkuil? Beroept het Vlaams Blok zich als nationalistische partij ook niet op die etiek, die sinds de Franse Revolutie stevast is ingeroepen tegen de abstracte en veralgemenende idealen 'liberté, égalité et fraternité'? Is die etiek ook niet aan-

ord geformuleerd te hebben? Volstaat het om te verwijzen naar een concrete etiek en naar intern pluralisme?

Pattyn: «Het is belangrijk dat een publieke opinie gedragen wordt door een kwaliteitsvol collectiefbewustzijn. En dat vormt zich niet automatisch. Kwalitatief samenleven veronderstelt een gemeenschap waarin men gesocialiseerd wordt. Cultuur en gemeenschap laten het individu toe om ge-

Terwijl ene Paula Vertongen van deze welzijnsmaffia brutaal mag verklaren op VRT dat zij eigen volk na een kort onderzoek wandelen moeten sturen met hun bestaansminimum omdat ze teveel werk heeft om die kriminele vreemdelingen - waaronder de beruchte bedriegster en toekomstige hoer Semira die gekregen heeft wat zij verdiende - in zeventien talen hun welzijn te garanderen (waarom ze meer loon eist), met geld dat overigens ook afgepakt wordt van eigen bestaansminimumtrekkers die hun huisje hebben of wat spaargeld. (...) Hoe durven deze kriminele academici spreken over normloosheid van de oorlog: wij eisen een oorlog om onze vijanden met gelijke wapens te vernietigen! En deze zal er komen waarbij aan iedereen inclusief deze medeplichtige academici de rekening zal worden aangeboden!

The Revenge

wezig in de angstbeelden van nationalistische partijen tegenover de reusachtige Europese Unie, die in hun ogen alle kleintjes wil verslinden?

Bart Pattyn: «De moderne tijd gaat gepaard met een groeiende angst, omdat de structuren abstrakter worden. Na de Franse Revolutie ontstond een nieuw politiek systeem, de rechtstaat, dat veel minder aansluit bij volkeren, familierelaties en standen. Er ontstaat een angst van de individuen wat betreft hun wereld, hun identiteit, hun plaats. Maar de poging om zich daar tegen te verdedigen, zoals het Vlaams Blok doet, is vals. De tijd van het 'Ancien Régime' en van de pré-revolutionaire structuren kunnen wij niet kunstmatig doen herleven. Men draait zichzelf een rad voor de ogen als men denkt dat er zoiets bestaat als 'het volk', 'de homogene gemeenschap'. Men moet leren inzien dat 'het volk' een geweldig geschakerd weefsel is waarbinnen de meest uiteenlopende relaties aan het werk zijn. Wat wij hebben willen aantonen, is dat men die nuances maskeert door het gebruik van generalisaties. Hierdoor plaatst men een aantal overkoepelende elementen op de voorgrond en verdonkeremaant men alle schakeringen van de geschiedenis. Die is immers veel complexer. Er is een morele instantie nodig die zegt dat deze denkbeelden fundamenteel fout zijn. Als professoren aan deze universiteit wilden wij dat belangrijke signaal geven.»

Planeet

Billiet: «Je kan dit ook niet los zien van de gehele wereldproblematiek. Als een kleine minderheid op deze planeet enorme rijkdom produceert en een groot deel van de bevolking in de miserie leeft, dan ontstaat er een enorme spanning. Door deze economische verhoudingen en de ontwikkeling van de media is er een ongeziene mobiliteit op wereldschaal ontstaan. Als men graag zou hebben dat elke cultuur op zijn eigen stek bleef en dat de intellectuelen blijven waar ze het meeste nodig zijn, namelijk in hun eigen land, dan is men blind voor de realiteit. Als mensen nu gaat opvoeden in een ideologie van culturele eigenheid, ga je nog meer spanningen veroorzaken. Een dergelijke ideologie heeft geen toekomst.»

Pattyn: «De anderen zijn zo, wij zijn anders», dat is de wijze waarop het generaliserend taalgebruik van het Vlaams Blok werkt. Men probeert de indruk te wekken dat die anderen bedreigend zijn en wij als slachtoffers tegenover hen staan. Men gebruikt een zondebokmechanisme om een wij-gevoel te creëren. Maar dit heeft niets te maken met de kwaliteit van de cultuur op zich.»

Veto: Denken jullie een voldoende sterk antwo-

nuanceerd na te denken over zijn samenleving. Maar het Vlaams Blok probeert angst te zaaien om ze daarna zelf te bestrijden via een identiteitsbevestigende ideologie. Zowel de angst als de ideologie is doorspekt met valse, kunstmatige argumenten.»

Billiet: «Eigenlijk impliceert de Vlaams Blok-ideologie dat ons land wordt beroofd door 'anderen': Walen, Belgen, vreemdelingen, homo's, enzovoort. Maar ondanks menige dioxinekrisis houden we er van de beste levensstandaarden ter wereld op na. En toch spreekt het Vlaams Blok in termen van verknechting: zij beweren in hun teksten dat we verdrukt worden en bedreigd zijn door allerlei vijanden. Dat is geen manier om over een samenleving na te denken, dat is uitzichtloos.»

Vos: «Om een cultuur te creëren die positief bijdraagt tot de vorming van een gemeenschap, moet men rustig bouwen. Het Vlaams Blok kondigt al op voorhand aan dat de gemeenschap geradbraakt is door anderen.»

Hersenspinsel

Veto: Is racisme een onbestaand hersenspinsel of een werkelijkheid in onze samenleving? We horen vaak van politici dat de publieke opinie een groot deel van het gedachtegoed van het Vlaams Blok deelt.

Billiet: «Wat noem je racisme? De mensen spreken altijd over zich bedreigd voelen. En dat gevoelen is daadwerkelijk breed verspreid. Bovendien wordt dat gevoel tot een

Het 'eigen volk'-principe is dus een eenvoudige natuurs Hersenkronkels van gruwel intellectuelen die enkel beschermen! Er is totaal geen sprake van twee beteke koppeld te worden over gruwel mensenrechten en gr gelijkheid en vrijheid! De ongelijke behandeling van niet anders-begaafden!) en criminelen past volledig in op te houden met nog meer rechten en vrijheden te eten gelijkwideerd worden om zo uit deze maatschappij en daarmee het grootste deel van de criminelen, is de oorsprong zonder meer om daar orde op zaken te stel generaliseren of anders moet men niet spreken of oph groot belang voor deze verzorgingsmaatschappij, zeg r klatoera waaronder natuurlijk deze academici die in o als sociologen, criminologen, psychologen, enzovoort

racistische ideologie op het moment dat rond die ingebeelde bedreiging sloegs worden gekoppeld als 'eigen volk eerst'.

«Je moet je de vraag durven stellen hoe je de publieke opinie korrekt kunt opvoeden. Wij moeten vaststellen dat er een enorm verschil is in 'het zich bedreigd voelen' alnaargelang het niveau van onderwijs: algemeen vormend of technisch en beroepsopleiding. Het element algemeen

vorming, zoals de geschiedenisles, neemt hierbij een belangrijke plaats in. Op lange termijn zouden we ervoor moeten ijveren dat er in België geen enkele vorm van onderwijs meer is, waar geen geschiedenislessen worden gegeven.»

Subkulturen

Veto: *Moet een samenleving volgens u streven naar een integratiepolitiek, waarbij de migranten zich aanpassen aan de dominante cultuur, of naar een gelijkheidspolitiek, waarin de verschillende culturen op basis van gelijkwaardigheid worden behandeld?*

Billiet: «Integratiedenken is verkeerd als dit veronderstelt dat je je volledig onderwerpt aan de dominante cultuur. Maar wat is in godsnaam de cultuur van het eigen volk? Er bestaan zoveel subkulturen. Er zou in de politiek veel meer aandacht moeten worden besteed aan het juist definiëren van

tij bij uitsteking, de CVP.»

«Uiteindelijk weet men dat de problemen zich niet situeren bij de migranten in het algemeen. Het onveiligheidsgevoel wordt serieus opgeklopt. Ik ken een enquête die gehouden is door een bepaalde universiteit, waar men het in zijn hoofd haalde om mensen over onveiligheid te ondervragen met een schriftelijke vragenlijst. Twintig procent heeft daar op geantwoord. De cijfers van onveiligheidsgevoelens lagen enorm hoog, maar dat is uiteraard logisch: wie op zo'n vragenlijst antwoordt, moet reeds met angstgevoelens rondlopen. En dat wordt dan maar in de media gegooid.»

Veto: *Urbanus zei onlangs in het VRT-programma De zeven hoofdzonden dat hij niet het recht heeft om de mensen die in probleemwijken op het Vlaams Blok stemmen, te veroordelen. Hij woont er immers zelf niet. Dit argument kan misschien ook tegen uw opinie-artikel gebruikt worden?*

volg hebben dat de bevolking het signaal krijgt dat extreem-rechts gelijk heeft. Op die manier heeft de VLD veel stemmen verloren aan het Vlaams Blok. Als je in hun lijn spreekt en een heel hard beleid voert ten aanzien van vluchtelingen, doe je misschien wel impliciet toegevingen aan een aantal stellingen.»

Pattyn: «Ik volg op dat punt eigenlijk het standpunt van de Amerikaanse politieke filosoof Michael Walzer. De politieke vluchtelingen moet je altijd binnenlaten, dat is een democratische verworvenheid. Maar daarnaast zou er ook meer plaats moeten zijn voor economische vluchtelingen. Het probleem is dat je niet iedereen kunt binnenlaten, want dan krijg je problemen. Ik pleit voor een opener beleid, voor een contingent dat binnen mag. Die mensen moeten dan bereid zijn om er hier iets van te maken en de instellingen te respecteren.»

Billiet: «Als je mensen binnenlaat, moet je

don te bewaren, om er blijvend van bewust te zijn dat we te doen hebben met een partij die een programma heeft dat racistisch is. Hetzelfde geldt trouwens voor het gevaarlijke idee om het Vlaams Blok mee te laten regeren vanuit de veronderstelling dat ze zichzelf op die manier zouden oplazen. Op het ogenblik dat je de democratische vrijheid losgelaten hebt, kan je ze via de normale structuren niet meer terugbrengen.»

Vleugel

Vos: «Dat klopt, in het historisch fascisme-onderzoek wordt er een sterk onderscheid gemaakt tussen de 'beweging' en de 'gevestigde orde'. De nazipartij van Hitler was voor de machtsvername (in een coalitie-regering) anders dan erna. Alleen de macht telt dan nog. Dat risico mag je niet lopen. Hoe ga je daar uitgeraken? Opnieuw de Engelsen ter hulp roepen?»

Billiet: «Als de CVP ooit nog wil regeren, kan ze het zich niet permitteren om het Vlaams Blok op te zoeken. Maar ze zal het moeilijk hebben, als enige oppositiepartij naast het Vlaams Blok in de Vlaamse Raad. De CVP beseft nu dat ze vooral kan bedreigd worden op haar ultra-konservatieve vleugel, voorzover ze die nog hebben.»

Veto: *Kan de studentenbeweging het Vlaams Blok uitnodigen op studentendebatten?*

Vos: «In tegenstelling tot vroeger zijn de faculteitskringen sterk gedepolitiseerd tot service- en sociale instellingen. De beweging als zodanig is er niet meer. Je kan dus amper nog een standpunt innemen. Je kan dat misschien wel als vrijgesteld, als individu of als redactie van Veto.»

Pattyn: «Debatten lijken sterk op talkshows. Het probleem is dat een genuanceerde dialoog in een talkshow praktisch onmogelijk is. Statements, oneliners, nonchalance of imago hebben daarentegen wel effect. Gevondene argumenten tellen niet meer. Er zouden andere vormen van manifestaties moeten uitgedacht worden waarin het wel mogelijk is om concrete thema's te behandelen die dossierkennis vereisen. Dat is ook de grote dreiging van de populaire media, waar alles draait rond het showelement.»

Vos: «Je moet goed weten waar je mee bezig bent. Daarom hebben wij bijvoorbeeld voor de gespreksvorm gekozen (wijzend op de brief aan De Standaard, nvdr). Wij willen proberen om inzicht te krijgen in de contradicties van hun programma en daarover genuanceerd in debat te treden met mensen die niet alleen een bepaalde partij verdedigen en per se willen overtuigen. Wij willen stof tot nadenken geven. Dat moet een katalyserend effect geven, met de bedoeling om daar ook zoveel

Van links naar rechts: Billiet, Vos en Pattyn

(foto Dirk Bernard)

woorden zoals volk, burger, gemeenschap, enzovoort.»

Pattyn: «Het probleem is dat men met een gedifferentieerd taalgebruik veel minder werkt. Men haalt het niet in openbare debatten.»

Billiet: «Ik ben afkomstig uit een arbeidersbuurt in Gent, die momenteel volledig geislamiseerd is. Als je daar rondloopt en met de mensen praat... Enfin, onze tekst wordt daar gelukkig niet verstaan. Ons opinie-artikel is eigenlijk bedoeld om het gesprek onder intellectuelen aan te zwengelen.

Pattyn: «Ik denk dat het belangrijk is dat er in de gemeenschap een instantie bestaat die de publieke opinie kritisch maakt, of toch gevoelig maakt voor een zekere nuancering. Daarom is het de taak van de universiteit om dat naar voor te brengen. De kwaliteit van de publieke opinie hangt af van vele instanties. Het is belangrijk dat er middengroepen zijn waar mensen idealen krijgen en zin hebben om dingen te realiseren. Als die dingen verder atakelen, dan gaat extreem-rechts nog meer stemmen halen.»

op hetzelfde moment in staat zijn om ze scholing, een minimuminkomen en huisvesting te geven. Als je dat niet kunt en je zou met al die mooie principes iedereen maar binnenlaten, dan is het hier binnen de kortste keren een jungle.»

Kortom de burger wenst noch criminelen noch politie, en als deze laatste er zeker nodig is dan enkel om de criminelen voor eens en voorgoed uit te schakelen! Daar waar de veiligheid juist de enige en in alle geval de belangrijkste opdracht is van een overheid, wordt door deze academici beschuldigend gesproken over verabsolutering van de onveiligheid! Hoe durven zij vanuit hun veilige ivoren torens met enkele pennamekken de totaal misdadig als bijkomstig van tafel te voeren in naam van de zogenaamde willekeur en de onveiligheid van een politiestaat, die in werkelijkheid nu bestaat!

The Revenge

lijke aangelegenheid en heeft niets te maken met in profijt op egoïstische wijze als crimineel trachten te wisselen, en nog minder dient aan dit gegeven iets gewel demokratie met hun mythes in verband met roepen zoals homo's of andere gehandicapten (en dit kader: de enen dienen hun plaats te kennen en sen dan een normaal burger, terwijl de anderen meegenomen te worden. Wat de vreemdelingen betreft zaak nog eenvoudiger: terug naar hun land van en zoals de natuur dit eist. (...) Natuurlijk moet men iets verkopen: zij zijn genetisch crimineel en dus van jaar kriminele staat, tot groot profijt van de nomen- dracht van de politieke mafia studies mogen maken egen een vette prijs en konform de instructies!

The Revenge

Maar argumenten aandragen in een discussie met vertegenwoordigers van het Vlaams Blok is nagenoeg zinloos. Het gaat bij hen steeds om zulke simpele slogans, waarachter overigens een uitstekende marketing schuilgaat. Ze worden steeds beter. Ze gebruiken geen bokshandschoenen meer op hun affiches, maar de lieve gezichten van onschuldige meisjes. Hun reclamefoldertjes lijken bijna op die van de gezinspar-

Twijfel

Veto: *Onlangs is er onder de titel De jonge Turken van het Vlaams Blok een nieuw boek over extreem-rechts op de markt verschenen. Hierin wordt de stelling verdedigd dat het Vlaams Blok in zijn partijrangen nu ook beter geschoolden begint aan te trekken. Zij zijn onder de huidige omstandigheden immers altijd zeker van een zitje in het parlement.*

Vos: «Zij voeren niet alleen een strijd op het partijpolitieke vlak, maar ook een cultuurstrijd waarbij geprobeerd wordt om twijfel te zaaien over wat wij verstaan onder demokratie. Er zijn inderdaad steeds meer mensen binnen het Vlaams Blok die werken aan een doktoraat en hoge punten halen. Zij winnen op die manier aan respect en trekken vele academische medewerkers aan. Het zijn niet alleen figuren zoals Johan De Mol die op de studietoelstand van het Vlaams Blok terecht komen.»

Veto: *Ondersteunt het huidige vluchtelingenbeleid van de overheid Vlaams Blok-ideeën?*

Billiet: «Als een overheid daden stelt die in de richting gaan van dingen die het Vlaams Blok al jaren voorstelt, dan kan dat tot ge-

Veto: *Geleidelijkaan gaan er ook stemmen op om het cordon sanitaire te versoepelen. Gaan we met de nieuwe koalitiëvorming geen verrechtiging meemaken van de CVP?*

Billiet: «Als het Vlaams Blok op een gegeven moment een goed voorstel heeft, moet je dat dan enerzijds steunen of anderzijds afblokken omdat het van die partij komt? Als je in de oppositie zit met hen, zoals de CVP, in hoeverre kan je dan hun bondgenoot zijn? Sommige aspecten van het cordon sanitaire hebben een omgekeerd effect, omdat dit aan het Vlaams Blok op electoraal vlak het imago geeft dat het graag heeft.»

Pattyn: «Het omgekeerde argument bestaat erin dat, als men het Vlaams Blok beschouwt als een gewone partij, men het niet meer als een problematische partij gaat beschouwen. Daartegen moeten we reageren. Het Vlaams Blok mag geen alternatief naast andere alternatieven worden. Zo zou men niet meer kunnen zien welk een agressieve lijn achter die partij steekt en welke gevaren die ideeën hebben voor onze rechtstaat. Daarom is het goed om het cor-

mogelijk studenten over te doen nadenken. Daarom vind ik het meestal beter een debat te houden met wetenschappers dan met politici. Dit is niet alleen een probleem van de studenten, maar van alle media: hoe inzicht brengen zonder dat showelement?»

Billiet: «Ondanks de ideologische verving, moeten we over inhoudelijke dingen blijven discussiëren. We mogen het gesprek over solidariteit, gelijkheid en demokratie, niet laten stilvallen. Uiteindelijk heeft iedereen wel degelijk het recht om conservatief te zijn; We moeten de discussie met het Vlaams Blok ook niet volledig schuwen. Alleen de koning zou zich bij een regeringsvorming kunnen veroorloven om ze als regeringspartner te weigeren. Ze zijn immers tegen België, dat is duidelijk. Alvast duidelijker dan in sommige faculteiten.»

Bart De Schrijver
Diederik Vandendriessche
Peter Mangelschots
Lieve Nachtegael
Stijn Bovy

Jailhouse Rock

Et als vorig jaar heeft Marktrock Leuven ook een podium op de binnenkoer van de Leuvense Hulpgevangenis. Waar andere festivals zich uitsluitend concentreren op een zo hoog mogelijke kaartenverkoop en drankverbruik, wil de organisatie van dit leuvense evenement de grenzen van het commerciële overstijgen.

wereld te behouden. De heer Douwe, directeur van de hulpgevangenis: « We trekken niet zozeer vanuit een bepaald integratiemodel, het is namelijk een utopie om te geloven dat een festival de recidive zou doen verminderen. We proberen dan ook eerst en vooral om het leuk te houden: volkspelen in de voormiddag en een paar goede groepen in de namiddag met afsluitend een barbecue. Maar ondertussen blijft

Ne flamingo is toch beter

(foto Dirk Bernard)

Voor de tweede maal heeft het Justitieel Welzijnswerk (deze werkgroep is opgericht onder het beleid van voormalig minister van Welzijn en Cultuur Luc Martens) in samenwerking met de organisatie van Marktrock een podium opgesteld in het Leuvense arresthuis. De bedoeling is niet alleen om de sleur en de verveling even te doorbreken, maar vooral om de link met de buiten-

het wel heel belangrijk voor de gedetineerden om de naam 'Marktrock' te gebruiken, omdat ze zo meer het gevoel hebben om net als niet-gedetineerden gewoon te genieten van dezelfde muziek.» De naam Marktrock blijven gebruiken was echter net als de sponsoring niet evident dit jaar. Vorig jaar waren zowel de organisatie van Marktrock als de hoofdsponsor Coca-Cola bijzonder te

spreken over dit initiatief. Maar dit jaar wou de commissie-Marktrock, tegen het advies van de koördinator Guido Hoeven in, in eerste instantie haar fiat niet langer geven: de massale publiciteit was er vorig jaar reeds geweest, dus dit jaar zou een dergelijke 'stunt' niet langer commercieel rendabel zijn. Luc Martens: « Een dergelijke houding van de buitenwereld ten opzichte van gedetineerden is totaal nefast. Het is belangrijk om aan gedetineerden te tonen dat we hen niet zomaar opgeven, dat we ook bewust eraan werken om de link met de buitenwereld steviger te maken. Dit moet zich niet alleen uiten in betere levensomstandigheden binnen de gevangenis, maar ook in initiatieven zoals 'Jailhouse-rock'. Ook als politicus meen ik dat het belangrijk is om hier aanwezig te zijn; het is niet omdat gedetineerden niet tot je onmiddellijke kiesdoelgroep behoren dat je hen niet moet tonen dat je er op een konstruktieve manier aan werkt om samen met hen de stap naar de buitenwereld wat gemakkelijker te maken.»

deelde mening hebben, maar degene door en voor wie die dit podium opgesteld was waren vrij eensgezind. Zowel de directie en de cipers als de gedetineerden reageerden positief: de gedetineerden vonden het natuurlijk een leuk dagje ontspanning, maar belangrijker nog een erkenning van hun behoefte aan sociale invulling van hun leven binnen de muren. Douwe: « De sfeer die hierdoor ontstaat, heeft als leuk neven-effect dat er een betere verbondenheid tussen gedetineerden onderling (slechts een klein gedeelte van de gedetineerden werd er deel te nemen) en tussen gedetineerden en personeel ontstaat, wat er uiteraard toe leidt dat het personeel de broodnodige drive terugvindt om hun werk zo goed mogelijk verder te zetten.»

De eerste groep Funkyfly, die bewust had gekozen om gratis op te treden, gaf het beste van zichzelf. Het publiek was wel wat makker dan gewoonlijk, dixit de leadsinger, maar na wat aandringen stond uw reporter ter plaatse te shakken met enkele van hen. *Ambiance verzekerd!*

Marie-Anne Dedeurwaerdere

Funkyfly

De buitenwereld mag dan wel een ver-

Die neger, aliez die zwarte, hij zingt niet slecht

(foto Dirk Bernard)

Sociaal Centrum organiseert alternatief festival

Marktrock gekraakt?

Maar aloude traditie organiseerde de Leuvense kraakbeweging opnieuw een Boycot Marktrock. Dit driedagenfeest vond deze keer plaats in hun nieuwste kraakpand, Lombaardenstraat nummer vier en moest een alternatief vormen voor het grote commerciële Marktrock dat gedurende dezelfde drie dagen de Leuvense binnenstad volledig inpalmde.

Toen enkele weken geleden de krakers het huis in de Lombaardenstraat binnentrokken, had het reeds vier jaar leeg gestaan. De Leuvense krakersbeweging neemt dit niet en bezet uit protest tegen leegstand, ongemeen hoge huurprijzen en ongewilde ontegeningen wel vaker menig pand. In de Lombaardenstraat vonden ze echter een kelder die het gedroomde decor vormde voor de optredens en de fuiven van het driedaagse feest dat ze wilden organiseren. Vrijdag kon je uit de bol gaan op de Metaldreunen van groepen als Konzept en Mort Subite. Zaterdag was er de discofuij en zondag kon je jezelf naar hogere sferen dansen op de opzwevende ritmes van hip-hop, reggae en jungle.

Afval
Met Boycot Marktrock wil de krakersbeweging zich afzetten van het commerciële Marktrock waar het volgens de krakers meer om geld draait dan om muziek en dat elk jaar tonnen afval in zijn zog achterlaat. Een lovenswaardig initiatief dat echter meer uitwerking verdiende dan het gekregen heeft. Zo werd de afvalkwestie niet echt aangepakt: frisdranken werden net als op Marktrock in plastic bekertjes geschonken. En hoewel de opkomst toch niet zo hoog was, bleek het bier in flesjes al gauw op te zijn zodat bier in blikjes moest worden aangeboden. Helaas is blik een vrij milieuvriendelijke verpakking.

Wat de optredens betreft, had men er bewust voor gekozen van de groepen geen demo's te vragen en iedereen die zijn ding wou doen op een podium zonder meer toe te laten. Een vrij sympatiek gegeven, maar de kwaliteit had er toch onder te lijden. Verder probeert de Leuvense kraakbeweging ook de stad in bepaalde achtergestelde buurten opnieuw te doen herleven. Jammers is dan wel dat men bij deze gelegenheid niet heeft geprobeerd om de buurt te laten participeren. De optredens van vrijdag deden meer denken aan een privee-fuif dan aan het bruisende, open volksfeest wat dit driedaags alternatief voor Marktrock had kunnen zijn.

Wet moet gezegd dat hier het geld niet uit je zakken werd gejaagd en je jezelf kon uitleven zonder een cordon blauwe uniformen om je heen. De kraakbeweging had met Boycot Marktrock een creatief idee, maar er was meer mee te doen.

Jan De Prins

Het ziet er properder uit dan het is

(foto Joost Helsen)

"Als ik geen drieënzeventig was, zou ik mee kraken"

Is protest tegen de uitbreiding van parkeerplaatsen aan de Colruyt, kraakte het Sociaal Centrum — beter bekend als de Leuvense kraakbeweging — een pand naast de supermarkt. De krakers proberen op die manier iets te doen aan de leegstand in de binnenstad. Het pand stond ook ter beschikking van de jeugd voor allerlei activiteiten.

Vorig akademiejaar berichtte Veto (Veto 5,7 en 9, jaargang 25) al uitvoerig over de Leuvense kraakbeweging. In oktober vorig jaar nam een dertigtal krakers de linkervleugel van het Sint-Pietersziekenhuis weer in gebruik. De bewuste vleugel stond al twintig jaar leeg. De bedoeling van de krakers was om er een sociaal centrum uit de grond te stampen en zo hulp te verlenen aan ondermeer vluchtelingen en daklozen. De eigenaars van het gebouw — het OCMW en de vzw Vereniging Universitair Ziekenhuis — leidden evenwel prompt een kortgeding in.

Overheidsoptreden bleef niet uit: de politie drong zonder huiszoekingsbevel het gebouw binnen en met kamera's namen ze beelden van de krakers. Uiteindelijk werd het pand ontruimd door politie en rijks-wacht. Maar het Sociaal Centrum liet het er niet bij en organiseerde een 'stadswandeling', waarbij de krakers de studenten rondgidsten langs de verschillende kraakpanden die er al geweest waren in de stad. "Ideëen ontruim je niet, kraken gaat door", was toen de meest geskandeerde slogan.

Woeker

De kraken van de afgelopen jaren waren al bij al geïsoleerde initiatieven, waarbij de klemtoon vaak op verschillende actiepunten gelegd werd. Met de oprichting van het Sociaal Centrum als koepel voor uiteenlopende organisaties, lijkt er voor het eerst in lang weer sprake van een heuse krakersbeweging in Leuven. De kraak van het Sint-Pietersziekenhuis getuigt van de wil om het centrum ook effectief uit te

bouwen.

Heden houdt het krakers-kollektief zich op in de Lombaardenstraat. Het pand naast de Colruyt werd gekraakt om vooral enkele leemtes in het Leuvense jeugdbeleid in te vullen. De krakers stellen dat het jeugdbeleid te veel wordt gezien in functie van commerciële doeleinden. Bovendien treedt het stadsbestuur volgens hen veel te paternalistisch op. Alles wat niet verkoopt, wordt gewerd, aldus de krakers. In het Lombaardenpand, een huis met grote ruimtes, willen de krakers een niet-kommercieel alternatief bieden: jonge muziekgroepjes krijgen de kans om zich te tonen. Hen drank aan woekerprijzen, geen boekhouding, geen ledenlijsten en vooral... geen afhankelijkheid van het stadsbestuur. De Marktrock-boycot is hier een voorbeeld van.

(foto Joost Helsen)

De krakers protesteren met hun actie ook tegen de leegstand. De supermarkt Colruyt wou immers uitbreiden. Een vergroting van het aantal parkeerplaatsen had tot gevolg dat het pand werd gesloopt. Thierry Laenen (kraker): "Heel wat Leuvense huizen staan leeg, vaak om op het eerste zicht onverklaarbare redenen. Er bestaat een schril contrast tussen die grote hoeveelheid leegstaande huizen en de grote vraag naar betaalbare woningen. Leegstand en verwaarlozing zijn van die kwalen die mensen zich ongemakkelijk doen voelen in hun eigen omgeving en zich à la limite onveilig doen voelen. Het zijn symptomen en gevolgen van de desurbanisatie, een probleem dat een globale aanpak vereist. Zoiets mag je, bijvoorbeeld hier in de Lombaardenstraat, niet overlaten aan een supermarkt."

De bewoners van het kraakpand nodigen de directie van Colruyt uit. Op vier groezelige stoelen, rond een afgebladerd tafeltje, werd dan een akkoord gesloten: er komt geen noemenswaardige uitbreiding van het aantal autoopruimplaatsen en het totale aantal woonruimten op de site zal toenemen. De jongens van de Colruyt waren gul: de krakers mochten in het pand blijven tot de aanvang van de werken.

Gul

Tegenover krakers bestaan er veel vooroordelen. In de media worden krakers vaak voorgesteld als 'authentiek kraapul'. Laenen: "De mensen kijken op verschillende manieren naar krakers. Sommigen zien ons als profiteurs. Anderen zien ons als naïeve idealisten. Maar je kan ons ook bekijken als mensen die iets trachten te realiseren, op onze manier dan wel. Om de vooroordelen uit de wereld te helpen, praten we met de mensen uit de buurt en laten we zien dat we actief bezig zijn met buurtwerking. In buurten zoals hier, de Ridderbuurt en Sint-Maartensdal, waar veel kansarmoede is en leegstand, kunnen we rekenen op de sympathie van de buurtbewoners. Ook oudere mensen komen af en toe en babbeltje slaan met de pandbewoners. Die mensen zijn opgegroeid in wijken waar nog een buurtleven was. Krakers brengen leven in de brouwerij, er komt veel kleurrijk volk langs en er leeft weer iets. Een vrouw zei me dat als ze geen drieënzeventig meer was, ze mee het pand zou kraken. We laten zien dat onze manier van leven best wel interessant is; het is experimenteren met leven in gemeenschap. Wij

Sijfers van Brusselse politie voer voor stemmingmakerij tegen allochtone jongeren

"Die sijfers zeggen vaak meer over de politie, dan over de werkelijkheid"

Originele week prijken alarmerende berichten over de criminaliteit van allochtone jongeren in de kranten. Veel van die berichtgeving stond haaks op wat genuanceerde en onderbouwde informatieverzekering kan genoemd worden.

"Boeven steeds jonger", "Negen op tien arrestanten van allochtone afkomst", het zijn de titels van het voorpagina-artikel in Het Nieuwsblad van vrijdag dertien augustus. Het bewuste voorpagina-artikel pakte uit met spektakulaire sijfers, die de Brusselse politie had bekendgemaakt aan de pers, over het aantal arrestaties tijdens de eerste helft van het jaar. Een gearresterde verdachte op vijf in Brussel-stad is minderjarig, één op drie autodiefstallen wordt gepleegd door een minderjarige en bijna de helft van alle inbraken in wagens is het werk van minderjarigen.

De sijfers waarnaar het artikel verwijst, zijn niet afkomstig van een onderzoek, maar van politiestatistieken. Zo'n sijfers geven uiteraard wel een indicatie, maar criminologen wijzen erop om toch heel voorzichtig ermee om te springen. Professor Emeritus Lode Van Outrive (Kriminoloog KU Leuven): "Er dient minstens bij gezegd te worden dat politie en parket een selectieve manier van optreden hebben en bijvoorbeeld in steden zoals Brussel of Antwerpen vaak anders optreden tegenover kleurlingen of allochtonen. Misdriven gepleegd door autochtonen worden minder geregistreerd. De sijfers zeggen vaak meer over de politie dan over de werkelijkheid. Bepaalde berichtgeving in de pers laat het na om haar bronnen te vermelden, de gebruikte termen uit te leggen en de zaken te relativiseren."

Steekproef

Berichtgeving over complexe onderwerpen, niet gestaafd op enig wetenschappelijk onderzoek, leidt vaak tot voorbarige conclusies. Dat bewijst onder andere het onderzoek van Conny Vercaigne (KU Leuven) naar megadancings. De jeugdkriminologie doorprikte in haar onderzoek de be-

richtgeving over megadancings. Ze heeft ongeveer duizend krantenartikelen over megadancings verzameld. Het beeld dat in de media over megadancings wordt gegeven is er één van drugs, weekendongevallen en geweld. Het onderzoek leverde echter een heel ander beeld: uit een steekproef bleek bijvoorbeeld dat slechts één op vijf van de dancingbezoekers illegale drugs gebruikt en drie op vier niet van diskoteek naar diskoteek boert, maar in dezelfde tent blijft. Vercaigne wees er bovendien op dat de overheid zich had laten leiden door de media. Zij trad repressief op tegen megadancings.

Het was de Brusselse politie zelf die aan de alarmbel trok en de beleidsmensen trachtte duidelijk te maken dat de toestand in Brussel toch wel ernstig is. Kriminologen zien achter deze 'noedkreet' vaak iets anders schuilgaan: zowel parket, politie als rijkswacht hebben al herhaaldelijk geprobeerd om door dergelijke feiten naar buiten te brengen, meer middelen te krijgen. Politiediensten moeten de meeste boefjes steeds vrijlaten omdat er een schrijnend tekort is aan plaatsen in de bijzondere jeugdzorg. Daardoor ontstaat een groep van recidivisten die zich ongenaakbaar blijft voelen. De media speelt hierin evenwel een negatief katalyserende rol. Het gevolg hiervan is dat uiteindelijk de ordediensten meer misschappen krijgen en de overheid in repressieve maatregelen begint te investeren, niet in preventieve.

In een interview met Veto (jaargang 24, nummer 15) verklaarde professor Lode Walgrave (jeugdkriminoloog KU Leuven) dit fenomeen reeds als een *crime carousel*. Het gaat om een mechanisme dat ervoor zorgt dat mensen denken dat de criminaliteit alsnauw toeneemt. Het begint bij het gerecht of de politie die bijvoorbeeld vaststelt dat steeds meer minderjarigen worden gearresteerd voor misdrijven. Dat komt vervolgens vaak ongenueanceerd in de pers. Door die stemmingmakerij vraagt het publiek meer blauw op straat. Een grotere repressie zorgt er evenwel voor dat meer criminelen opgepakt en veroordeeld worden. De pers krijgt nog meer voedsel en de spiraal herbegint.

De *crime carousel* veroorzaakt gevoelens

van angst en onveiligheid. Om aan die vage gevoelens vaste vorm te geven, wordt het geprojecteerd op een groep. De zwakke groepen in de samenleving krijgen de rol van zwart schaap toegespeeld. Het gaat hier om groepen die zich niet kunnen verweren, die over geen machtige lobbygroepen beschikken, laat staan over stemrecht. De stemmingmakerij over deze groepen ebt in de pers niet weg, zwelt nog aan en alle aandacht wordt op hen gefixeerd. Zo besloot vorige week de politie van Mechelen om op de Dillefeesten de Marokkaanse groep El Adoua niet te laten optreden. De officiële verklaring was dat men vreesde voor rellen. El Adoua, dat traditioneel Marokkaans werk brengt met invloeden uit de jazz, zou misschien wel eens 'ruig volk' kunnen aantrekken. In De Morgen van dertien augustus verklaarde de coördinator van de groep: "Het is frappant dat het verbod uitgerekend in Mechelen wordt opgelegd. Daar is de politieke situatie sinds de laatste verkiezingen flink veranderd. Alsom men bang is om allochtone, althans Marokkaanse groepen te programmeren."

Berichtgeving in de media over criminaliteit en allochtonen, waarin ongenueanceerde sijfers zomaar te grabbel worden gegooid, zal absoluut niet bijdragen tot een objectief inzicht van de lezer en meer nog: zullen er zeker niet toe leiden dat de lezer zich een kritisch, genuanceerd mening vormt over dit belangrijke maatschappelijke probleem. Integendeel, het is alleen maar koren op de molen van het Vlaams Blok dat uit angst en onwetendheid zijn elektorale winst puurt.

Achter die brute politijsijfers schuilt een heel verhaal: de omstandigheden waarin de allochtone jongeren in Brussel wonen, werken, spelen en onderwijs volgen. Eerste substituu van het Brussels parket Jacqueline Devreux nuanceerde de gegevens van de groep: "We kunnen niet ontkennen dat er een steeds groeiende groep jongeren in achtergestelde sociale en economische omstandigheden moet leven. (...) Ze voelen zich bij voorbaat al slachtoffer en delinquentie is een manier om zich tegen de gevestigde orde te verzetten." (De Morgen, zaterdag 14 augustus)

Bart De Schrijver

Sportraad geeft een surplus aan het studentenleven.

Beweging en amusement

Ufficieel is Sportraad Studenten KU Leuven een vereniging die deel uitmaakt van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) en die de studenten vertegenwoordigt die ingeschreven zijn aan de KU Leuven, KHL of Groep T. Als autonome geleiding binnen Loko heeft de vereniging tot doel de sportbeoefening bij de studenten te stimuleren en te koördineren. Wat betekent dit nu concreet, of wat zou er niet zijn moest Sportraad niet bestaan?

Het meest in het oog springend zijn uiteraard de 'klassiekers' die Sportraad gedurende het hele jaar organiseert. Op woensdag zeven oktober 1999 vindt als eerste de Sporthappening plaats, in samenwerking met het sportkomitee. Die middag kan je kennismaken met alle mogelijke sporten die je op het universitair sportcentrum of in de stad Leuven kan beoefenen. Op dinsdag 26 en woensdag 27 oktober volgt dan de grootste studentenactiviteit van het jaar: de 24-urenloop. Fakulteitskringen lopen gedurende vierentwintig uur zoveel mogelijk rondjes en dit badend in een onevenaarbare sfeer.

Nieuw dit academiejaar is de halve marathon en tien kilometer door het centrum van Leuven! Op elf november 1999 zullen -hopelijk- een vijfhonderdtal lopers vertrekken aan het universitair sportcentrum om via Herent en Wilsede dwars door Leuven-centrum de halve marathon te lopen. Door de aanmoediging op de Vismarkt of in de Parijsstraat zouden rekords wel eens kunnen sneuvelen. Sport zonder Grenzen op woensdag acht december 1999 blijft ongevoelbaar. In een groep van elf personen neem je deel aan verschillende originele spelletjes die allen in een bepaald thema staan. Winnen is niet het belangrijkste, teamspirit en amusement zijn prioritair.

Muurklimmen

Ook dit jaar zullen de verschillende kringen vanaf begin november strijd leveren in de verschillende Interfakultaire Bekerscompetities voetbal, minivoetbal, volleybal en basketbal. Als apotheose vinden de finales plaats op woensdag negen februari 2000. De finalisten van deze competities krijgen bovendien een toegangsticket voor het internationaal toernooi, LISST genaamd (van tweeëntwintig tot vijftientwintig februari 2000): drie dagen lang sport en amusement, tegen en met buitenlanders uit heel

Europa. Ook hier geldt ons motto dat winnen plezierig is maar niet het belangrijkste.

Tenslotte zal er dit academiejaar een nieuwe 'klassieker' het levenslicht zien. Op acht maart 2000 zal in en rond het 'sportkot' een mini-triatlon plaats vinden. Competitief maar zeker ook recreatief wordt er gezwommen, gefietst en gelopen.

Naast de klassiekers organiseert Sportraad sinds vorig jaar met succes ook 'kleine' sportactiviteiten. Dit houdt in dat we proberen om kringoverschrijdend te gaan muurklimmen, zwemmen, boogschieten, enzovoort. De betrachtiging is om zodoende meer mensen bij mekaar te krijgen en dus de prijs per deelnemer te drukken. Bovendien hebben kleinere kringen dan de mogelijkheid om minder populaire sporten aan te bieden aan hun studenten.

Kwistaksen

Uiteraard moet je niet wachten tot Sportraad weer eens iets organiseert om je sportplunje aan te trekken. Op het Universitair Sportcentrum kan je terecht voor een massa initiatiekursussen en sportdisciplines, gaande van gewoon voetballen over

zwemmen, schermen of judo tot een heus fitnesscentrum (dit kost amper 3000 BEF voor een heel jaar fitnessplezier). Voor de meeste sporten volstaat het je een sportkaart aan te schaffen wat maar 600 BEF kost voor het hele academiejaar. Meer informatie hieromtrent kan je bekomen op het sportsekretariaat in sporthal de Nayer of in het sportkrantje. Sportraad kan natuurlijk niemand dwingen maar probeert wel zoveel mogelijk studenten aan te sporen om te sporten. Je kan bij ons steeds terecht voor sporttruitjes of allerhande informatie.

Verder ondersteunt Sportraad kring-sportactiviteiten. Wanneer je met je kring gaat sporten kan je de onkosten binnenbrengen en kom je in aanmerking voor subsidies waardoor de kring tot vijftig procent van de kosten krijgt terugbetaald en zodoende de prijs per deelnemer laag kan houden.

Sportraad is tevens in het bezit van allerhande materiaal dat je kan ontlend. Kwistaksen, springballen, feestverlichting en sporttruitjes zijn er om gebruikt te worden. Gewoon langkomen of telefonisch reserveren (voor de kwistaksen is dat echt wel aan te raden) en je loopt bij ons buiten

met het gewenste materiaal.

Om dit alles georganiseerd en afgewerkt te krijgen zijn er veel enthousiaste mensen nodig en omdat communicatie onontbeerlijk is vergaderen zij elke maandagavond van het academiejaar. Vanaf dit jaar zullen de vergaderingen op regelmatig basis in het stadscentrum plaatsvinden (in plaats van altijd op het sportcentrum in Heverlee). Hopelijk krijgen we dan meer volk op de vergaderingen, want hoe meer zielen hoe meer vreugd (en werkrachten uiteraard).

Elke week vergaderen, samen klassiekers organiseren, middagen doorbrengen op het sportraadsekretariaat, het scheidt uiteraard een band. De sportraadsleer is uniek in zijn soort, zoveel afgestudeerden kunnen er geen afscheid van nemen en blijven contact houden met Sportraad. Voor al onze medewerkers en kringvertegenwoordigers organiseren wij nog extra activiteiten zoals een avontuurlijk sportraadweekend of een barbecue. Wil je ook van deze sfeer genieten, dan ben je meer dan welkom!

Willy Duchâtelet

Voor veel meer informatie kan je terecht op het sportraadsekretariaat op volgend adres: Gelijksvloers sporthal de Nayer, Tervuursevest 101, 3001 Heverlee. Telefoon: 016/32.91.33 of 016/32.91.34 en fax: 016/32.91.99. <http://www.spora.student.kuleuven.ac.be>.

Waar is Kultuurraad mee bezig?

Wij zijn geen weirdo's

Wat is cultuur? is een vraag die schreeuwt om urenlange discussies die uiteindelijk leiden tot een waaier aan mogelijke interpretaties. Cultuur in Leuven echter, of beter cultuur voor en door studenten, is een wat concreter concept. Dat het bestaat, is zeker, ondermeer in de vorm van Kultuurraad (kortweg Kura). "Wat is cultuurraad?", lijkt dan ook een iets makkelijker te beantwoorden vraag, hoewel

Erst en vooral, wat is cultuurraad niet? Het is geen selecte clubje van elite, wereldvreemde weirdo's die het gevoel hebben dat ze de mensheid iets belangrijks mee te delen hebben. Het is ook niet de lokale bond voor huisvrouwen van wie de kinderen het huis uit zijn en die nood hebben aan een plaatsvervangende bezigheid. Maar

wat is het dan wel? Kort samengevat: cultuurraad is cultuur voor en door de Leuvense studenten.

Kura is er enerzijds voor de studenten. Ze tracht artistieke projecten gratis of allesszins zo goedkoop mogelijk te houden, eveneens een aanvulling te bieden op het cultuur aanbod in Leuven en een steuntje in de rug te zijn voor de cultuurverantwoordelijken van elke kring. Anderzijds zijn de studenten op verschillende manieren de drijvende kracht achter Kura.

Rekening

Kura is vooral één van de zes raden van Loko en neemt binnen de studentenkoepel het luik cultuur voor haar rekening. Concreet betekent dit dat de algemene vergadering (AV) van Kura bestaat uit de cultuurverantwoordelijken van alle studentenkringen die zo tot onderlinge samenwer-

king kunnen komen en financiële steun van Kura kunnen verwachten om hun culturele activiteiten te ondersteunen. Naast deze kringverantwoordelijken zijn er allerlei vrijwilligers die los van hun eigen kringwerking een handje toesteken bij de verschillende niet-kringgebonden projecten. Ook tracht Kura de cultuurschepende student een podium te bieden in de disciplines die aan bod komen tijdens haar werkjaar.

Teatergeweld

Kura biedt je een reeks cursussen aan tegen heel democratische prijzen, waaronder fotografie, teater, dans en muziek (in verschillende vormen). Dit jaar zijn er enkele nieuwigheden zoals de cursus video en midi — meer informatie hierover in de Stuc-brochure. Verder zijn er drie belangrijke pijlers in de Kurawerking. Ten eerste is er 'Ithaka'. Dit jaarlijks terugkerend project rond beeldende kunsten krijgt vorm onder invloed van het verhaal van de Griekse held Odysseus die na jarenlange omzwervingen en bijbehorende avonturen zijn thuisland Ithaka bereikt. Elk jaar wordt er een parcours uitgestippeld op een steeds

wisselende lokatie in het Leuvense waar jonge beeldende kunstenaars van allerlei slag de ruimte krijgen om hun ding te doen in en met de specifieke omgeving. Ten tweede is er het teaterfestival dat een forum wil bieden aan jong, ongevestigd teatergeweld.

Ten derde pijler is de dagelijkse werking, die een aantal 'kleinere', doch niet minder belangrijke projecten omvat. Eerst en vooral vallen hieronder de kringoverkoepelende initiatieven. De lakbarrally lijkt in deze een klassieker te worden: op een avond organiseren de verschillende kringen in hun lakbar een optreden van een groepje. Een heuse muziekrally is het resultaat. Hetzelfde principe geldt voor de Kura-in-vulling van 'De Volle Tent' (in samenwerking met de Cultuurcommissie van de KU Leuven en CJP — Cultuurjongerenpas), wat de vervanger wordt van de welbekende Kultuurdag. Het gaat om meer literair gerichte performances. Dichters, schrijvers, kabaretiers van verschillend pluimage zullen hun opwachting maken in de lakbars. Er zal die dag eveneens een VJ-cursus zijn en een afsluitende luik. Ook het interfacultair teaterfestival krijgt een vervolg dit jaar. Verder is Kura te vinden op de 24-urenloop.

Kultuur uit één Stuc

Het Stuc zit duidelijk weer in de lift na de malaise van twee jaar geleden. De artistieke leiding van Karolien Derwael en An-Marie Lambrechts werpt jaarlijks zwaardere vruchten af. Niet alleen wordt er cultuur aangeboden op een voortreffelijk nivo, ook het publiek lust er wel pap van. In twee jaar tijd steeg het aantal verkochte Stuckaarten van 1364 naar 1737 en voor 1999 — met het Klapstukfestival — hoopt men weer op een fikse stijging. Houders van zo'n kaart kunnen het nieuwe seizoen alvast goed inzetten: zij kunnen gratis naar alle activiteiten die in de feestelijke openingsweek van drie tot zeven oktober georganiseerd worden.

Het Stuc ontstond in de jaren tachtig als initiatief van de Kultuurraad der Leuvense studenten. Het kende een explosieve groei en ging meer en meer een zelfstandig leven leiden. Uiteindelijk kwam het tot een splitsing, al bleven de studenten een grote inspraak hebben in het reilen en zeilen binnen het Stuc. Beide organisaties zijn nog steeds onder hetzelfde dak gevestigd en dat zal in de toekomst ook zo blijven. Het Stuc wil alle mogelijke kunstvormen (theater, film, video, dans, muziek, literatuur, enzovoort) aanbieden aan een zo ruim mogelijk publiek. Het Stuc heeft nu eenmaal een zeer groot publiekspotentieel. Naast de studenten die de helft tot driekwart van de bezoekers uitmaken, trekt het Stuc ook mensen aan uit de ruime omgeving van Leuven tot zelfs buiten Vlaams-Brabant. Om aan klantenbinding te doen werd het systeem van de Stuckaarten ingevoerd. Met deze seizoenskaarten, die amper zoveel kosten als een filmticketje in de Supercity, krijg je vijftig frank korting op film en honderd op de andere voorstellingen. Het vertolkte zich vorig jaar in een stijging van het aantal toeschouwers van 13500 naar bijna 19000.

Dubbelspel

Onder het motto "never change a winning team" gaat het Stuc dit jaar op de ingeslagen weg verder. Wat film betreft blijven de drie grote reeksen behouden: Filmfun, New Harvest en New Harvest Special. Daarnaast is er ruimte voor retrospectievers en specials allerhande. Ook op muzikaal vlak is er ook niets nieuws onder de zon. Bijzondere aandacht blijft uitgaan naar jazz

Een initiatief dat nog verder uitgebouwd zal worden is 'Oorgetuigen': Een of andere interessante medemens komt vertellen wat zijn muzikale invloeden zijn. In het verleden waren ondermeer Jan Hautekiet en Tom Pintens te gast. Ten slotte is er een nieuw project dat bestaat uit een samenwerking met 'Kunst in huis' en in Leuven concrete vorm krijgt onder de naam 'Kunst op kot'.

Mars

Kura zorgt ervoor dat jij voor een spotprij een kunstwerk aan je muur kan hangen zonder vervoersproblemen. Zo krijgt je kot net dat ietsje meer allure. Hierover verneem je ongetwijfeld nog meer. Je ziet het, Kura is met allerlei dingen bezig en probeert de Leuvense student op zoveel mogelijk manieren met cultuur in contact te brengen. Het moge in deze opsomming duidelijk zijn geworden dat cultuur voor Kura een reikbaar begrip is en dat men openstaat voor van alles en nog wat. Kura is flexibel en kiest ook heel bewust voor die houding.

Kura heeft vooral nood aan studenten. Al deze initiatieven vragen om organise-

ren alternatieve muziek. Wel gaat men proberen om het aantal concertjes in de Stucbar op te voeren. De jazz op zondagavond kan daar als voorbeeld dienen. Het kan de populariteit van de bar zelf ook alleen maar ten goede komen. En wie in de bar vertoef, vindt ook sneller de weg naar de zaal.

Het Stuc houdt er aan om ook beginnende kunstenaars een kans te geven. Zo startte men vorig jaar met de reeks 'Futur présent' voor theater en dans, waarin jong en onbekend talent zich kon uitleven. Het valt niet makkelijk om hier nog iets nieuws te verzinnen. "Ik zou niet meteen weten wat," aldus Karolien Derwael, "We bestrijken reeds het hele veld. In de reeks *Dubbelspel* — een samenwerkingsverband met het Cultureel Centrum Leuven — komen de grote namen en het brede middenveld aan bod. Het zijn publiekstrekkers maar ze zijn dan ook zeer kwaliteitsvol. Dan heb je wat wij *teater tout court* noemen, gezelschappen die al jaren op het Stuc komen en onze evolutie volgen. Ten slotte heb je de 'Futur présent' die dit jaar wordt verdergezet." Dezelfde indeling is grosso modo terug te vinden in de dansprogrammatie, al wil men daar pogen nog iets meer producerend te werk te gaan.

Een van de grote trekpleisters vorig jaar was het bezoek van de Toneelfabriek aan het Stuc. De leemte die dat zou kunnen achterlaten, wordt opgevuld met twee projecten. Ten eerste is er de tiende verjaardag van teatergroep Stan, die gedurende vier dagen zal gevierd worden. Stan kijkt terug op het afgelopen decennium en blikkt vooruit in de toekomst. Oude stukken zullen afgewisseld worden met nieuwe producties, lezingen, films, muziek en al wat zijn invloed gehad heeft op de mensen van Stan. Ten tweede is er een residentieweek van het gezelschap Victoria die ongeveer volgens hetzelfde procedé zal verlopen.

Tijdschrift

De literaire living gaat er even tussen-uit. De gastheren Koen Peeters en Kamiel Vanhole vonden het na twee jaar tijd om even een herbronningsperiode in te lassen. Ook hier komen twee nieuwe initiatieven in de plaats. Het eerste is het 'Schrijverspodium' en is gestoeld op het Nederlandse model van teatergroep Hollandia en De Trust. Op de scene worden teksten voorgelezen van jonge toneelschrijvers. Derwael: "Deze formule biedt aan jongeren de kans om hun teksten bekendheid te laten verwerven. Het is altijd heel prettig om zo een lezing door een toneelgezelschap bij te

rend, kreatief talent en gemotiveerde medewerkers. Dus als je kan vinden in één of meer van deze projecten of je hebt zelf nog ideeën hebt die passen in het geschetste kader en je zin hebt om je vrije tijd op een zinvolle, cultuurgerichte manier te spenderen, aarzel dan niet om eens binnen te springen op de thuisbasis van Kura (tweede verdieping van het Stuc). Je wordt met open armen ontvangen en krijgt de kans om te laten zien wat je in je mars hebt. Iedereen is altijd welkom, laat dus iets van je horen.

Als je in een ontspannen sfeertje wil kennismaken met Kura moet je beslist op woensdag zes oktober afzakken naar het Stuc. Tijdens de openingsweek van het Stuc, die trouwens met Stuckaart volledig gratis is, vult Kura de woensdagavond. Je kan op deze openingsavond ook gratis, mits reservatie en Stuckaart, een concert van de Belgische dance- en drum'n'bass-held Buscemi bijwonen. Achteraf legt hij de eerste platen op de draaitafel en wordt er een drum'n'bass-fuifje gebouwen.

Kim Lucas

Kultuurraad is net als het Stuc gevestigd aan de Van Evenstraat 2D, tel. 23.67.73

wonen. Het oogt heel fris en jong." De tweede literaire cyclus zal opgebouwd worden rond het kersverse tijdschrift *Nieuw Zuid*. De redactie van *Nieuw Zuid* bestaat uit de mensen die enkele jaren geleden het essayistische tijdschrift *Plaza Real* uit de grond probeerden te stampen en die vervolgens *De Vlaamse Gids* overnamen. Nu ook daaraan een eind is gekomen, gaan zij ditmaal voluit voor hun nieuwe geesteskindje *Nieuw Zuid*. Het eerste nummer zal voorgesteld worden tijdens het Klapstukfestival en van dan af zal er tweemaandelijks een evenement zijn met lezingen, muziek, enzovoort.

Arenberg

Vanaf 2001 zal al wat Stuc of Kura is onderdak vinden in het Arenberggebouw aan de Naamsestraat. Voorlopig werkt men nog verder met de huidige lokaties. Doordat Arenberg — waar het Stuc nu ook al zalen in gebruik heeft — moet ontruimd worden voor de verbouwingen, moeten men dit jaar flink puzzelen met het onderbrengen van de verschillende voorstellingen. Vooral op de dans zal dat zijn invloed hebben. Ook organisatorisch zijn er veranderingen op til. Er wordt onderzocht of men Stuc en Klapstuk, die nauw samen-

werken en perfect op mekaar ingespeeld zijn, niet beter zou laten fusioneren. Welke gevolgen dat voor Kultuurraad zal hebben, is nog niet helemaal duidelijk. De vertegenwoordiging van de studenten is immers niet even groot in Stuc en Klapstuk. Vast staat dat de studenten, als bevoorrecht publiek, niet alleen inspraak krijgen maar ook een voet tussen de deur houden bij alle ingrijpende beslissingen. Kultuurraad zal zelf trouwens ook beter worden van de verhuus naar Arenberg. Men zal er kunnen beschikken over meer ruimte en een modernere akkomodatie. Misschien wordt de jarenlange droom om een tweede vrijgestelde te krijgen dan ook werkelijkheid.

Wie persoonlijk wil kennismaken met wat het Stuc allemaal te bieden heeft, zal uitgebreid aan zijn trekken komen tijdens de openingsweek. Van drie tot zeven oktober krijg je alle genres voorgezet die in de loop van het seizoen aan bod zullen komen. Nagenberg alle reeksen gaan die eerste week van start. Bovendien zal ook Kura zijn opwachting maken met allerlei cultureel lekkers.

Peter Mangelschots

Het Stuc bevindt zich op de Kampus Sociale Wetenschappen aan de Van Evenstraat, nabij Alma II. Tel. 016/23.67.73

Klapstuk organiseert het meest dansbare festival van Leuven

(foto archief)

Klapstuk, het Leuvense Centrum voor Hedendaagse Dans, is vooral bekend omwille van het tweejaarlijkse festival, dat ook in 1999 weer de Leuvense podia zal veroveren. Het is misschien de laatste keer dat Klapstuk het festival zelfstandig organiseert want fusieplannen met het Stuc hangen in de lucht. De banden tussen Stuc en Klapstuk zijn dan ook zeer nauw. Beide zijn gehuisvest in de gebouwen aan de Van Evenstraat en werken deels op dezelfde lokaties. An-Marie Lambrechts, die de artistieke leiding van het Stuc deelt met Karolien Derwael, heeft ook de algemene leiding over Klapstuk, daarin bijgestaan door Griet Van Laer en Alain Platel.

De samenwerking met Alain Platel was vorig jaar een succes en wordt nu dus verdergezet. Platel is als choreograaf actief betrokken bij de hedendaagse dans en zal zich dit jaar vooral engageren binnen het festival. Derwael: "Hij heeft in elk geval een positieve invloed gehad en de artistieke gesprekken die we met hem gevoerd hebben, waren erg vruchtbaar."

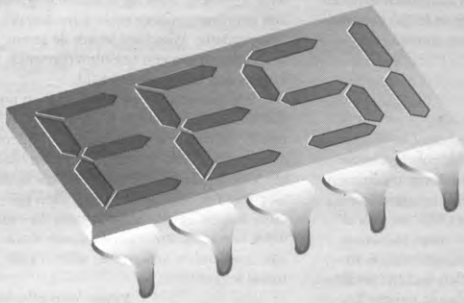
Het Klapstukfestival vindt dit jaar plaats van twaalf tot eenentwintig oktober op verschillende lokaties in Leuven. Zoals steeds probeert men een goed evenwicht te bewaren tussen enerzijds eigen en gastproducties, en anderzijds tussen jonge kunstenaars en de bekendere namen. De precieze programmatie geeft men pas in september vrij, maar Derwael wou wel een tipje van de sluier oplichten. Twee strekkingen zijn voornamelijk vertegenwoordigd. Onder impuls van Alain Platel is er de stroming waar dans en theater gecombineerd worden. De andere richting is de neoklassieke à la Forsyth, waar men nagaat hoe men op een moderne manier met klassieke dans kan omspringen.

Hoe beroemd ook, Klapstuk is meer dan alleen maar het festival. Er zijn ook dansvoorstellingen buiten het festival, al dan niet geïntegreerd in een van de reeksen van het Stuc, zoals *Dubbelspel* of *Futur Présent*. Met deze laatste biedt men opnieuw jonge dansers en choreografen een scène aan. Door de vrij beperkte belangstelling voor dans op de nationale podia is het voor hen niet gemakkelijk om aan de bak te komen.

Klapstuk wordt net als het Stuc en Kultuurraad vanaf 2001 ondergebracht in de cultuurtempel die het vernieuwde Arenberg moet worden. Door de werkzaamheden daar sneuvelen momenteel een heleboel zalen en studio's. Arenberg zelf wordt tijdelijk onbruikbaar zodat men het met de Stuclokaties en de Brandweerkazerne moet stellen. Dit heeft vooral ernstige consequenties voor de dansopleiding Performance Education Programme (PEP), dat dit jaar noodgedwongen geschrapt wordt. Wat men wel wil organiseren zijn specifieke en intensieve workshops door (buitenlandse) gezelschappen. Kultuurraad zal deze formule in 2001 evalueren waarbij dan ook de beslissing valt of men PEP al dan niet heropgestart.

(pm)

Nieuw technologisch instituut zoekt gemotiveerde aio's

In de huidige wereld van netwerken en IC's is de wisselwerking tussen de verschillende componenten van een systeem bijzonder complex. Elke component is ingebed in een netwerk van andere componenten. Het gedrag op componentenniveau kan alleen juist beoordeeld worden in samenhang met het gedrag van de omringende componenten. De term "embedded" benadrukt het hiërarchische karakter van de samenstelling van complexe systemen en het probleem van de correcte modellering van de interactie tussen hun onderdelen.

Elektrotechniek en Informatica zien de zoektocht naar wegen om problemen in dit nieuwe gebied op te lossen als één van de grote uitdagingen voor de komende jaren.

Het Eindhoven Embedded Systems Institute (EESI) is het instituut waarbinnen aan informatie- en communicatietechnologie (ICT) wordt vormgegeven. Het EESI houdt zich bezig met het versterken van het innovatievermogen van regionale en landelijke ontwikkelaars van embedded systemen, zich altijd richtend op de behoeftes van het bedrijfsleven.

Gezien de huidige ontwikkelingen zal de samenwerking tussen industrie en academia hechter moeten worden om tot de gewenste vernieuwingen te komen. EESI beoogt hierin een belangrijke rol te spelen om zo te komen tot de ontwikkeling van concepten en technologieën die het mogelijk maken snel en efficiënt embedded systemen te ontwikkelen en te integreren in communicatienetwerken. De combinatie van elektrotechniek en informatica, ingebracht door diverse deelnemers, stelt ons in staat met succes deze doelstellingen te realiseren.

Naast het bundelen van onderzoek op bestaande gebieden wil het EESI ook snel inspelen op nieuwe ontwikkelingen. Binnen EESI staan 16 hoogleraren garant voor de expertise die nodig is om dit succesvol te laten verlopen.

Technische Universiteit Eindhoven

Maar we willen meer: We zijn op zoek naar 8 goede mensen die gemotiveerd aan ons onderzoek willen werken

Ambient Intelligence in the Home Environment

Dit project zal worden uitgevoerd in nauwe samenwerking met Philips Research. Hiervoor zoeken we vijf enthousiaste assistenten in opleiding die op de volgende deelgebieden werkzaam zullen zijn:

- Architectuur en ontwerp van terminals, met inbegrip van processor-architectuur, bus-architectuur en aspecten van laag energieverbruik
- Systeemaspecten, met inbegrip van prestatie en parallelisme op systeemniveau, regeltheoretische aspecten en menselijke aspecten
- Intelligente diensten, inclusief agent technology
- Protocollen en software, inclusief protocolontwerp, simulatie, verificatie, ontwerp voor testbaarheid
- Interfacing en transmissie-aspecten zoals AD/DA-conversie, modulatie en radio.

Early Systems Prototyping, Logistics and control in IC factories

Dit project zal worden uitgevoerd in samenwerking met onder andere ASML. Hiervoor zoeken we drie enthousiaste assistenten in opleiding die op de volgende deelgebieden werkzaam zullen zijn:

- Scheduling and control
- Software interfaces en design simulation
- "Workflow"-modellen, optimalisering en prestatie-evaluatie.

**Geïnteresseerd:
bezoek onze website
<http://www.eesi.tue.nl>**

Bel of schrijf naar: Ir. C.J. Nelemans, Directeur EESI, Technische Universiteit Eindhoven, Postbus 513, 5600 MB Eindhoven.
Tel: 040-2472474, E-mail: c.j.nelemans@tue.nl

ERICSSON

 ASML

 PHILIPS

 SIGNAAL

 BOM

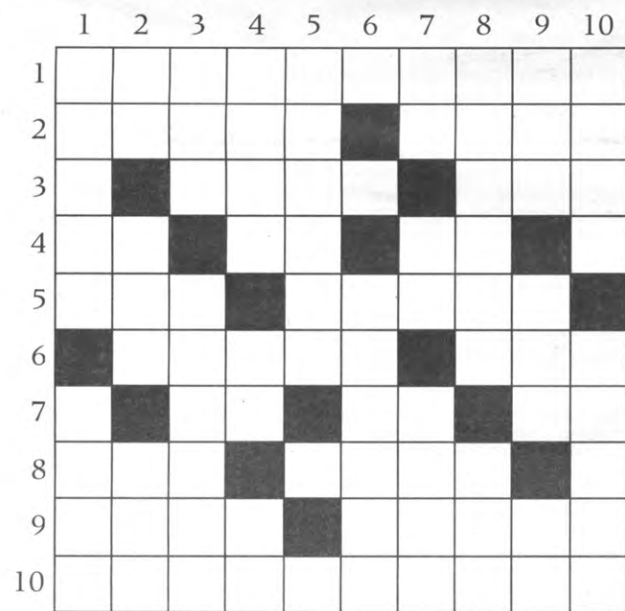

zoekertjes

Zoekertjes zonder kommersieel oogmerk (gezocht, gevonden, verloren e.d.) zijn gratis. Voor de andere (te koop, te huur, tikwerk) wordt 100 frank per week aangerekend. De redactie behoudt zich het recht voor een zoekertje niet te plaatsen. Zenden aan of afgeven op 's Meiersstraat 5. Via e-mail kan ook op veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

kruiswoord

Horizontaal 1 Al te zoet, zouteloos 2 Antwerpse gemeente — Zoogdier 3 Twewetal — Waalse gemeente 4 Getijde — Familielid — Muzieknoet 5 Neef van Abraham — Engels dichter 6 Bundel korte draden — Natuurgeest 7 Vaste stof — Muzieknoet — Sledge 8 Sijfer — Dienaar van een ridder 9 Grondsoort — Binnen korte tijd 10 Oudheidkunde.
Vertikaal 1 In was afgedrukte figuur — Jong dier 2 Zoogdier — Mannelijk dier — Bijbelse vrouw 3 Loofboom — Geestelijke onbeslistheid 4 Ploeg — Spil — Pers. vnw. 5 Ondeugend grappig 6 Periode van 24 uren 7 Lood — Dwarsmast — Woning 8 Europese munt — Ernstig, slecht 9 Loofboom — Groente — Zoogdier 10 Guitenstreek — Volzin.

Door Filip De Keukeleere

- ✓ De Veto-ploeg wenst al de tweede zitters een derde...
- ✓ ...zit
- ✓ De tweede zitters wensen de Veto-ploeg de gegerede dertig
- ✓ Alle meisjes, behalve blonde Annemie en rode Hilde wensen Pieter een gelukkige verjaardag.
- ✓ Het beste kado kreeg je al: de P-diva's in handig navulpak.
- ✓ De Vliegende Dewaelle broers waren op zaterdag 14 augustus beter door de Vliegende Mars schotels ontvoerd, dan dat ze op de Oude Markt stonden.
- ✓ Het Groentenbevrijdingsfront i.s.m. X eist langs deze weg de vernietiging van de Mac Donalds in Merksem op, wegens het serveren van vegetarische schotels.
- ✓ Iedereen die interesse heeft voor cultfilms wordt op dinsdag 28 september om 19u aan de stucbar verwacht. Da ExtraVaganza Alternativa Days.
- ✓ Gezocht: een biechtvader. Moet ik niet meer naar die zever luisteren.
- ✓ Wie vóór is, steke zijn vinger op. Veto in magazine-vorm en als bijlage in het Laatste
- ✓ Nieuws. Of nee, het Volk
- ✓ Gezocht: netjes voor Bart
- ✓ Weg met het ALF. Leve het Groentenbevrijdingsfront.
- ✓ "Nee, Margriet, niet Netje"
- ✓ "Nietjes?"
- ✓ De rode en blonde schoonheden van 't stuc-onthaal vervelen zich dood, dus mannen en vrouwen(?) waag uw kans. De eerste kandidaat krijgt een vrijkaart voor het klapstukfestival in oktober.
- ✓ Die schieten we door zijn gekloven tepels.
- ✓ Niet netjes, wel humor.
- ✓ Die van Franchorchamps kunnen er niet mee lachen
- ✓ Schietvergunningen gratis te verkrijgen op onderstaand adres
- ✓ Belgische leger houdt schietoefeningen.
- ✓ Snijpers Jippy en Berry zoeken een twalsieree voor langdurig gebruik
- ✓ Uitleg bij Bibi en het Westvlaamse Comité voor het Behoud van het Platvloerse Taaleigen, kortweg WKBP
- ✓ Een week geleden opgericht
- ✓ Zij figureerden eerder in de omstreden WTV-kolderreeks 'Boer Speeltie en de Vortte Bossen van Roksem'
- ✓ Grote Turf op zoek naar Turfin om een trioetje met Britturf te turfén. Een geturfte onderneming als je het mij vraagt.
- ✓ Babyturf en Tutiturf verfrutten zich aan pedofrute praktijken.
- ✓ Peyo vergriipt zich aan de twalsieree.
- ✓ Te koop in de betere bloemenspecialzaak: Peyo & Peya's grote Kreatief met Turf-gids.
- ✓ Uit de hand te koop: kutbrommers met Pollini's.
- ✓ Wegens roest, geluidsoverlast en faillissement van de hand gedaan.
- ✓ Kura organiseert een cursus bloempottenschilderen voor beginners.
- ✓ Sora richt de 'kraken voor beginners'- tweedaagse in.
- ✓ Alzheimer-patiënten met filosofische inslag melden zich bij Kringraad.
- ✓ Uw spieren worden er zwanger zonder pil (als u niet oppast uw lief trouwens ook): Spora.
- ✓ De perfecte vermom- en maquillagetechnieken worden op vertoon van klantenkaart aangeleerd in de Portulaca-workshops.
- ✓ Gunther Walraff was er in het verleden ook van de partij.
- ✓ Enkele dagen geleden is er bij mij — ik woon in de buurt van Antwerpen — een duif binnen gevlogen. Ik heb geprobeerd ze naar het park te brengen, maar ze blijft terugkomen. Kan iemand me hiermee helpen?
- ✓ Ja, stop ze in de pot.
- ✓ Hang een briefje aan haar poot met een bericht voor haar met niet jouw adres.
- ✓ Gratis maandverband te verkrijgen op volgend nummer: 075/494969 met de groeten van Bibi.
- ✓ Van seksistisch gesproken. Waarom zouden jongens wel maandverband kunnen gebruiken en meisjes geen scheermesjes?
- ✓ Gezocht: ringetje. Man, man, man, man!
- ✓ Bzzz, bzzz.
- ✓ Hier de duif. Is de ontvanger thuis?
- ✓ Zakdoekleggen heet vanaf nu volgens WBKPT: zoek de doek.
- ✓ Betankt loor huw schaampracht.

buitenbaan

Deze week net niet in Veto:

Nog maar net bekomen van de eclips of het ALF zorgde al opnieuw voor spektakel % Vuurwerk en beesjes % Zelfs Cirque du Soleil had het zo niet kunnen bedenken % Beesjes met PCB dan nog % Het proces Dutroux laat te lang op zich wachten dixit Verwylghen % Tja, dat vonden Julie en Melissa ook wel % Maar hoor je hen klagen? % Niet netjes, wel humor % Vraag het maar hij-die-vervroegd-is-vrijgelaten-en-heel-graag-kindertjes-ziet % Maar geen nood, in het landingsgestel richting Nigeria hebben we nog een plaatsje bewaard % In eerste klasse dan nog wel, met gratis kinderzitje % En gratis internet-aansluiting naar de barbieveelste % Fraude-schandaal bij nieuwe regering met betrekking tot de aankoop van concordes % Reactie van de persattaché: mker ruimte bij de wielen % Niet netjes, wel humor % Positieve noot in het verhaal: met dezelfde vliegvelden gaan al onze afgedankte eclipsbrilletjes mee -samen met tante Germaine haar afgedankte bergschoenen - % Of hoe een mens toch optimistisch kan blijven % Vraag het maar aan modegoeroe Paco Rabanne: "Deze keer is mijn voorspelling niet uitgekomen, maar ik ben vrij positief over de kernramp in Zimbabwe voor 2001" % Niet netjes, helemaal geen humor % Wat zelfrelativering is natuurlijk nooit uit de lucht % Marktrock kan nog iets leren van de bierfeesten in München: vrouw geeft man bijna dodelijke beet in kuit % Kunnen wij niet aan tippen met onze rotwelvers % Hier gebeurt ook niets tegenwoordig % Behalve dan dat Magda zich in haar aanloet geknaagd voelde toen onze dikke vriend Guy opbeldde % Magda 'tje moest wel met lange en gespleten tanden haar woorden opknabbelen % Netjes, geen humor

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 26 Nummer 1
16 augustus 1999

Ver. uitg.: Peter Mangelschots
Hoofdredactie: Bart De Schrijver
Redactiesekretaris: Peter Mangelschots
Doka: Dirk Bernard, Joost Helsen, Pieter Van der Aa
Medewerkers: Joke Bellen, Stijn Bovy, Davy Coolen, Evelyne Debeuckelaer, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Jan De Prins, Kristof d'Ixelles, Willy Duchâtelet, Kim Lucas, Björn Mallants, Lieve Nachtegael, Rob Tilmans, Diederik Vandendriessche
Cartoons: Seb
Layout en vormgeving: Dirk Bernard, Benny Debruyne, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Bart De Schrijver, Joost Helsen, Willy Leung, Peter Mangelschots, Stephan Neetens, Herman Pauwels, Rob Tilmans, Sixten Tollet, An Van De Moortel, Hans Vandenaebale, Eva Wittocx
Dtp: Dirk Bernard, Willy Leung, Sixten Tollet, Hans Vandenaebale, Eva Wittocx
Spelling: Dirk Bernard, Eva Wittocx
Eindredactie: Marie-Anne Dedeurwaerdere, Bart De Schrijver, Peter Mangelschots

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail:
veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Alfasset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kamphenhout)
Oplage: 13000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr;
buitenland: 700fr; steun vanaf 1000fr;
over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Veto's huiscartoonist ziet wel waar hij uitkomt

“Neem een taxi, geef de chauffeur geld, sluit je ogen en laat je rondrijden...”

eto heeft een traditie van goede cartoons. Naast gelegenheidscartoonisten, die steeds met open armen verwelkomd worden, hebben we af en toe ook tekenaars die een hele tijd meegaan en het dan ook nog eens verstoppen. Zo was Nix (De Morgen, Metro, De Standaard) jarenlang onze vaste huiscartoonist. Sinds vorige jaargang lijkt er weer een talent te zijn opgestaan. Seb is de naam en hij heeft net zijn eerste album uit: Kip Kap.

Veto: Van wie kwam het idee om die strip uit te brengen?

Seb: «We moesten op Sint-Lucas een eindwerk maken voor het vak modeltekenen. Ik was op dat ogenblik al meer met strip bezig dan met wat anders. Dus ik dacht: waarom probeer ik eens niet bij wijze van eindwerk iets te publiceren. Ik heb het voorstel ingediend en het werd goedgekeurd. In het begin wist ik nog niet goed welke kant ik ermee zou opgaan. Met onze gastdocent Nix waren lang bezig geweest met cartoons en zo werd het voor mij duidelijk dat ik een boekje met cartoons zou uitbrengen. Ik vreesde echter dat het kwa stijl nogal eentonig zou worden. Zo is het idee gegroeid om er anderen bij te betrekken. Afwisseling is goed om de lezer te blijven boeien. Als alles vanuit één persoon komt, dan sta je minder stil bij de details, de eigenheid van de stijl. Ik heb aan vijf anderen die met strips bezig waren gevraagd of ze zo iets konden maken. Het moest allemaal heel snel gebeuren maar ze hebben toch nog allemaal enkele cartoons of tweepaginastrips kunnen tekenen en voor ik het wist waren mijn veertig pagina's vol. Dan heb ik een kostenraming gemaakt en meteen een oplage van driehonderd exemplaren laten drukken in eigen beheer. Daarmee heb ik enkele stripwinkels afgeschuimd. Uiteindelijk is het boekje ook bestempeld geweest als het promotiemateriaal voor de striprichting waar men vorig jaar op Sint-Lucas als try-out mee begonnen was. Op de opendeurdag is het voorgesteld als de eerste verwezenlijking.»

Veto: Van wie kwam het idee om die strip uit te brengen?

Seb: «We moesten op Sint-Lucas een eindwerk maken voor het vak modeltekenen. Ik was op dat ogenblik al meer met strip bezig dan met wat anders. Dus ik dacht: waarom probeer ik eens niet bij wijze van eindwerk iets te publiceren. Ik heb het voorstel ingediend en het werd goedgekeurd. In het begin wist ik nog niet goed welke kant ik ermee zou opgaan. Met onze gastdocent Nix waren lang bezig geweest met cartoons en zo werd het voor mij duidelijk dat ik een boekje met cartoons zou uitbrengen. Ik vreesde echter dat het kwa stijl nogal eentonig zou worden. Zo is het idee gegroeid om er anderen bij te betrekken. Afwisseling is goed om de lezer te blijven boeien. Als alles vanuit één persoon komt, dan sta je minder stil bij de details, de eigenheid van de stijl. Ik heb aan vijf anderen die met strips bezig waren gevraagd of ze zo iets konden maken. Het moest allemaal heel snel gebeuren maar ze hebben toch nog allemaal enkele cartoons of tweepaginastrips kunnen tekenen en voor ik het wist waren mijn veertig pagina's vol. Dan heb ik een kostenraming gemaakt en meteen een oplage van driehonderd exemplaren laten drukken in eigen beheer. Daarmee heb ik enkele stripwinkels afgeschuimd. Uiteindelijk is het boekje ook bestempeld geweest als het promotiemateriaal voor de striprichting waar men vorig jaar op Sint-Lucas als try-out mee begonnen was. Op de opendeurdag is het voorgesteld als de eerste verwezenlijking.»

Gumbah

Veto: Trek je ergens een scheidslijn tussen stripverhalen en cartoons?

Seb: «Gelukkig bestaan er mensen als Gumbah, Kamagurka en Nix die ervoor zorgen dat cartoons een volwaardig onderdeel blijven van kranten en tijdschriften. Er was soms de tendens om cartoons minderwaardig te vinden aan het stripgebied in het algemeen. Ik beschouw de cartoon als een van de vele vertakkingen van het stripverhaal, een van de vele wegen die je kan inslaan. Ik heb wel de indruk - en dat is iets dat Nix mij in zijn gastkolleges ook heeft bijgebracht - dat cartoons een goede oefening vormen voor het striptekenen, omdat je leert omgaan met snel denken en tekenen, bondigheid en concepten zoeken. Als je verhaal of je gag immers niet goed zit dan mag ze nog zo mooi tekenen, het slaat toch niet aan. Cru gesteld is een strip toch een opeenvolging van cartoons. Als één prentje niet goed zit, zit het hele verhaal niet goed.»

Veto: Hoe is de verhouding tekst-beeld binnen strips?

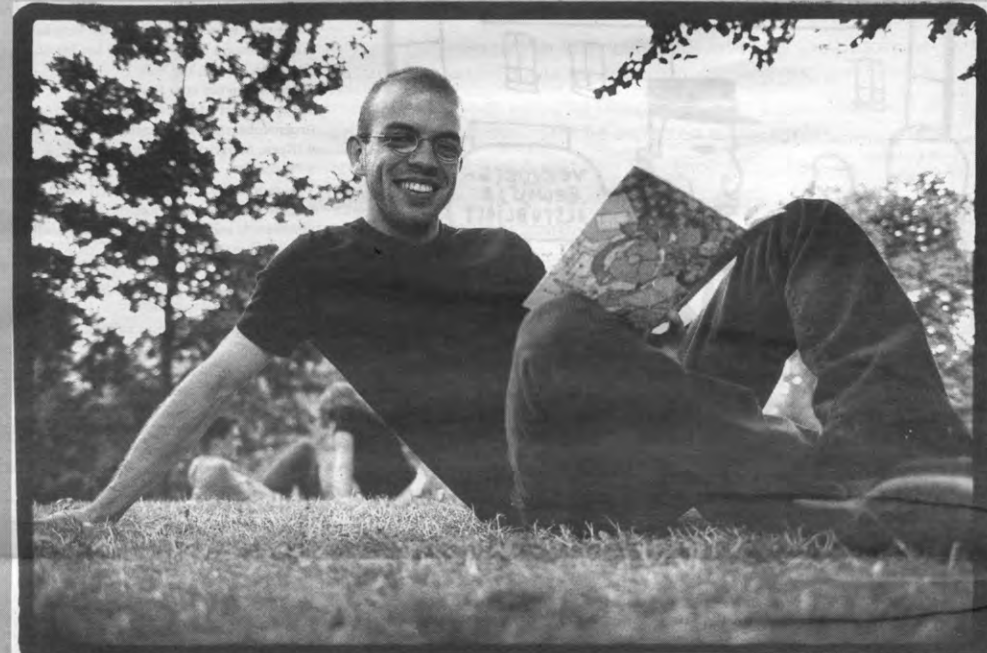
Seb: «Er moet een ideale interactie zijn. Het één mag het ander niet overheersen. Toch is de tekst in feite belangrijker. De tekening draagt de tekst maar de tekst bepaalt de plot. Ik heb ook geëksperimenteerd met cartoons zonder tekst maar dat is vreselijk moeilijk. Dan moet je met het

beeld de hele grap duidelijk maken. Tekst creëert meer mogelijkheden.»

Veto: Wat je soms ziet in moderne strips is dat je fenomenale platen hebt, bijna schilderijen, maar nauwelijks een verhaal. Dan is het toch een goede zaak dat veel tekenaars een senarist inschakelen?

Seb: «Wel, om het voorbeeld van Nix nog maar eens aan te halen, die noemt zich in de eerste plaats senarist en dan pas tekenaar. Ik heb dat zelf niet. Ik vind mezelf meer een tekenaar. Voor cartoons gaat dat, je vertrekt veelal vanuit een idee. Maar

daar sleet mee creëren op een manier waar je bij cartoons de kans niet toe krijgt. Je hebt daar maar één beeld en dat moet duidelijk zijn. Anders moet de lezer te lang nadenken en dat is uit den boze. Bovendien is het iets om naar mezelf toe te wijzen dat ik met de andere kant ook kan omgaan. Ik ben vorig jaar heel erg bezig geweest met lange verhalen en nu probeer ik daar terug zicht op te krijgen en uit te testen wat ik kan. *Clément en Firmin* is wat dat betreft een goede tussenstap.»

De Libertad? Waar is dat?

(foto Pieter Van der Aa)

voor langere verhalen ga ik ook moeten zoeken naar iemand die goed is met senario's. Ik vind er inderdaad niets verkeerd aan om op zo iemand terug te vallen. Je moet het aanvoelen of het nodig is. Een beetje zelfkennis is dus nooit weg. Veel tekenaars zijn daar te koppig voor. Omdat ze ervan uitgaan dat een strip een uitgetekend senario is, denken ze dat ze als striptekenaar beide moeten beheersen.»

Veto: De opleiding striptekenen is dan toch een vrij hybride richting als je zowel tekenen als senario krijgt?

Seb: «Het is vooral de kunst om te zien en te horen, op te slaan wat we voorgeschoteld krijgen en daar onze persoonlijke conclusies uit te trekken. Eruit te halen wat je zelf kan gebruiken. Het kan zijn dat je een bepaalde tekenstijl wel ziet zitten maar dat het senario totaal niet interessant is. Het wordt pas interessant als je bepaalde links begint te leggen, bepaalde combinaties durft aan te gaan. Zo kom je op heel nieuwe concepten en opvattingen. Er zitten maar weinig mensen in onze richting maar wat eruit komt is heel divers.»

Kikker

Veto: In jou eigen tekenstijl heb je trouwens ook flink wat variatie. Bijvoorbeeld de reeks *Clément* en *Firmin* springt er meteen uit omdat ze - om een gevaarlijk woord te gebruiken - nogal maniertistisch is: gezichten half in beeld, kikker- of vogelperspektieven,...

Seb: «Dat is kwestie van even af te stappen van het gewone frontale cartoonzicht. Bij *Clément* en *Firmin* begon ik mij ervan bewust te worden dat het filmisch aspect heel belangrijk is in een strip: het omgaan met kamerastandpunten en close-ups. Je kan

Veto: Waartoe zal dat toe leiden in de toekomst?

Seb: «Wij zijn nu met een zestal studenten van Sint-Lucas een lang verhaal aan het maken maar het komt niet echt van de grond in die zin dat we gewoon té veel ideeën hebben en het ons niet lukt om concreet te worden. Ik ben zelf ook met een verhaal bezig over een tekenaar die met een vast figuurtje werkt maar op een bepaalde dag fantasieloos opstaat. Hij heeft dan nogal een eigen manier om dat probleem op te lossen. Het is een beetje een psychedelisch verhaal. Het had eigenlijk in *Kip Kap* moeten verschijnen maar het was niet op tijd klaar en dat wil ik nu toch wel even rechtzetten.»

Cliffhanger

Veto: Hoe moeten we ons de lessen op Sint-Lucas voorstellen? Tekenen de leraars op het bord?

Seb: «Meestal krijgen we fragmenten uit strips voorgeschoteld en die worden dan uitvoerig geanalyseerd wat betreft bladspiegel en cliffhangers en zo. Die zijn heel belangrijk voor de opbouw van een verhaal, er wordt vaak op gesteund. Wij worden vooral gekonfronteerd met het theoretische aspect, welke stappen je doorloopt van het idee of het senario tot het tekenen, hoe je spanning opbouwt. Het is de bedoeling dat we leren uit de fouten van anderen. Je moet weten hoe het jarenlang gedaan is om er dan vanaf te kunnen stappen. Daarnaast krijgen we zelf wel de vrije keuze om ons ding te doen. Men wijst ons zelfs op de mogelijkheden van strips binnen andere media, zoals het Internet of de link te leggen naar animatie.»

Veto: Een bekend voorbeeld daarin is de reeks *De Duistere Steden van Schuiten en Peeters*,

die interactief te werk gaan zodat de lezers via een website in de verhaallijn kunnen ingrijpen. **Seb:** «Wij proberen ook het contact tussen lezer en tekenaar te versoepelen in die zin dat de lezer zelf een inbreng heeft, de afloop kan bepalen of een zwenk kan geven aan het gebeuren. Het ligt voor de hand dat je dan moet afstappen van de klassieke strip en op zoek moet naar nieuwe wegen. Het Internet is daar heel belangrijk in. Het heeft niet alleen maar voor kommersialisering gezorgd maar ook heel veel deuren geopend kwa mogelijkheden en bereikbaarheid. Je bent echt met one-to-one-kommunikatie bezig van de tekenaar naar de gebruiker en terug. Het is het enige medium waarmee dat mogelijk is.»

Rivaliteit

«De tekenaar moet ook betrokken zijn bij het sociale leven. Nix zei me ooit dat striptekenen een eenzame job is. Je zit op je

teentje in je atelier te tekenen. Daarnaast zou je echter onder de mensen moeten zijn om te zien wat er gebeurt en uit het echte leven te putten. De digitale wereld zorgt ervoor dat de tekenaar niet langer een kluisenaar is. Via het Internet kan je als groep bezig zijn, het doorbreekt de isolatie van de tekentafel. Het is stimulerend om te weten dat je zoveel nieuwe kanten op kan. Volgend jaar gaan we daar in het vak multimedia nog meer mee bezig zijn.»

Veto: Is er veel rivaliteit onder de studenten?

Seb: «We beschouwen elkaar als kollega's. We zijn allemaal met hetzelfde ding bezig. Je staat toe dat anderen van jouw werk leren omdat je ook van het hunne leert. Ook de docenten engageren zich enorm en geven direct een aanknopingspunt. Het komt gewoon doordat iedereen een beetje geobsedeerd is door zijn vak. Jan Bucquoy, die we ooit te gast hadden, vertelde ons dat we met beide voeten in de wereld moesten staan. Hij gaf ons de volgende raad: neem een taxi, geef de chauffeur wat geld, sluit je ogen en laat je rondrijden. Stap dan uit, wandel wat rond en bel ergens aan. Begin met de man of vrouw die opdoend een gesprek. Dan doe je wel echte inspiratie op.»

Veto: Ben je op die manier bij Veto terecht gekomen?

Seb: «Nix was hier een lichtend voorbeeld. Verder wees een vriend mij erop dat jullie nog tekenaars zochten. Kranten zijn voor strips ongelooflijk belangrijk. Het is een eis die ik mezelf opleg om op dit niveau te kunnen werken. In een album werk je voor een beperkt publiek maar in een krant voor duizenden lezers en dan kan je je niet permitteren om af te gaan.»

Peter Mangelschots
Bart De Schrijver